

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANI

LEM AN ÖZEL

Eylül 2011 - LeMan Özel 06
3.5 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL

ISSN 2146-1384

BİR
Kİİ
ÜÇÇ

ŞORTUMA
DOKUNMA!!

Şpek

ÖRENDAYAN

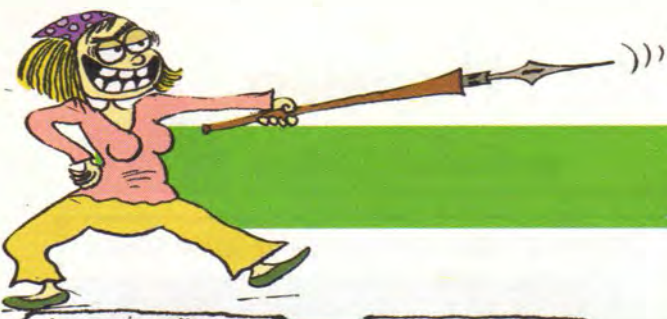
BAYAN YANI

Ezilen kadınlar!
Şiddete uğrayan
kadınlar!
Töre'ye teslim
olan kadınlar!
Çile bitiyor!
Örendayan
geliyor!

ÇOK
YAKINDA
BAYAN
YANI'NDA

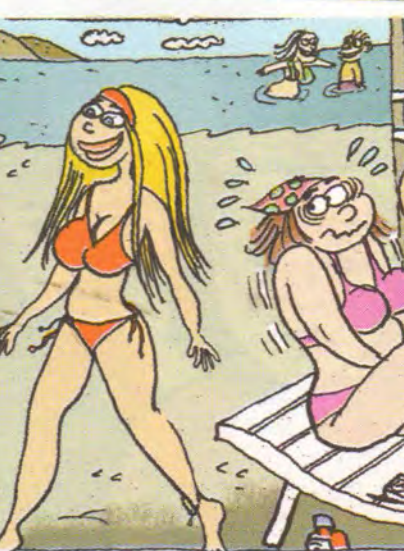
Kostüm: Raziye İçoğlu
Fotoğraf: Zafer Aknar

feyhan güver

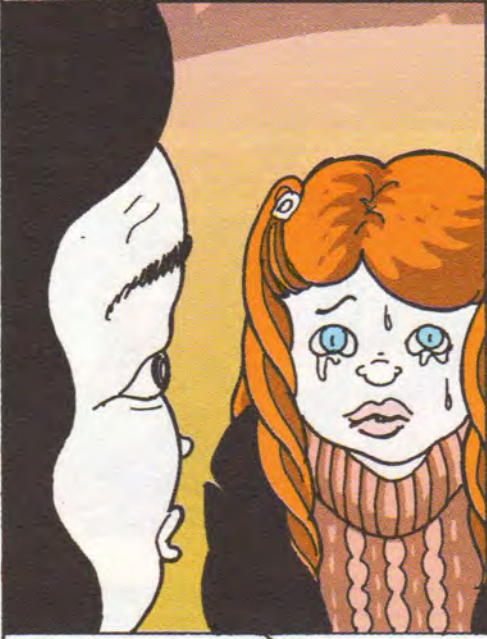

YAŞAM KOÇU AFET ABLA

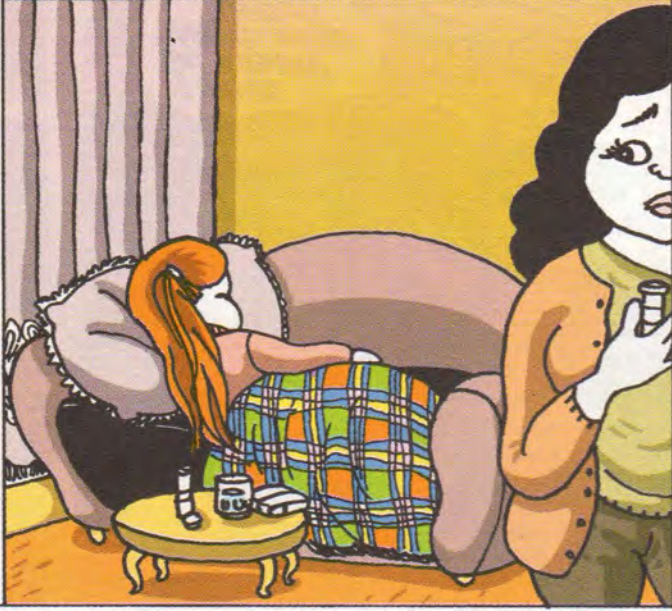

NECLA ABLA'DAN ŞEHMUZ'UN İDAMLAR YARGILANDIĞINI ÖĞRENDİ. YIKILMIŞTI...

GÜNLERCE KENDİNE GELEMEDİ. NECLA ABLA ELVİDA'NIN HAMİLELİĞİNİ ÖĞRENİNCE ONA SAHİP ÇIKTI, EVİNE ALDI. BİR MEKTUPLA ŞEHMUZ'UN AİLESİNE HER ŞEYİ ANLATTI.

ŞEHMUZ HIZLA YARGILANDI VE İDAM EDİLDİ.

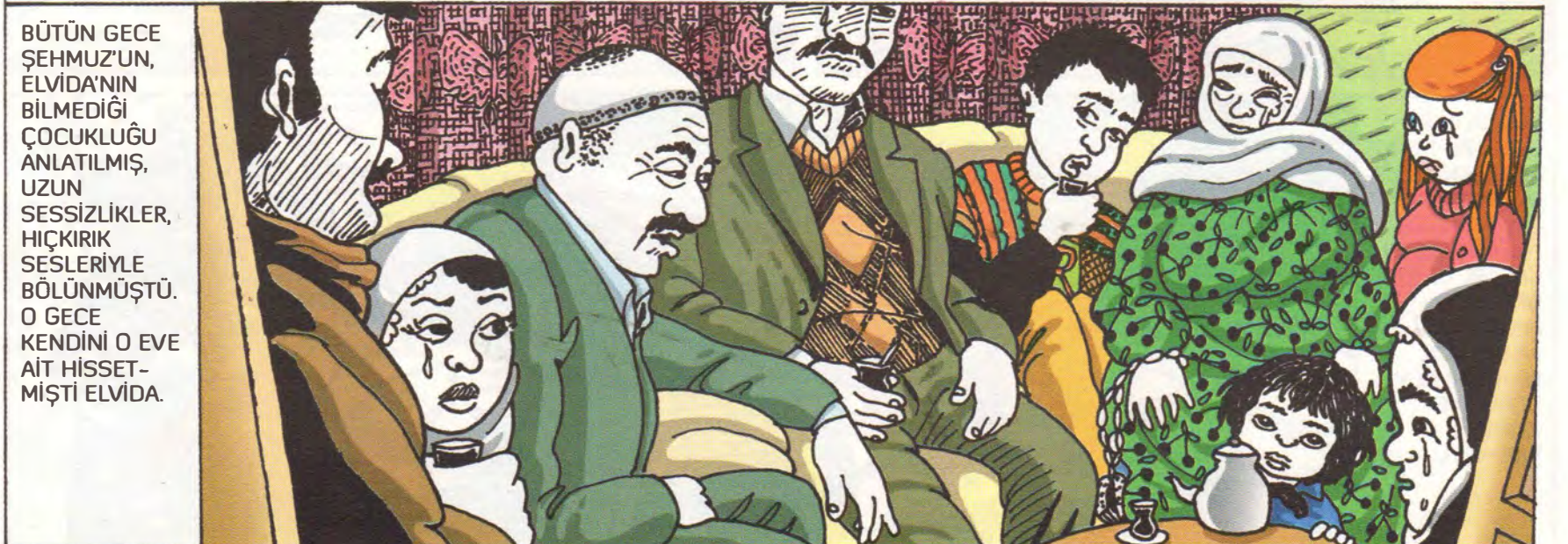
ELVİDA'NIN TEK İSTEĞİ, KARNINDAKİ BEBEKLE ŞEHMUZ'UN YAKININDA OLMAKTI. BU YÜZDEN ONUN AİLESİNİN YANINA, YOKSUL GÜNEYDOĞU KASABASINA GİDİYORDU.

ONU ŞEHMUZ'UN KARDEŞİ ALİ VE YEĞENLERİ KARŞILADI.

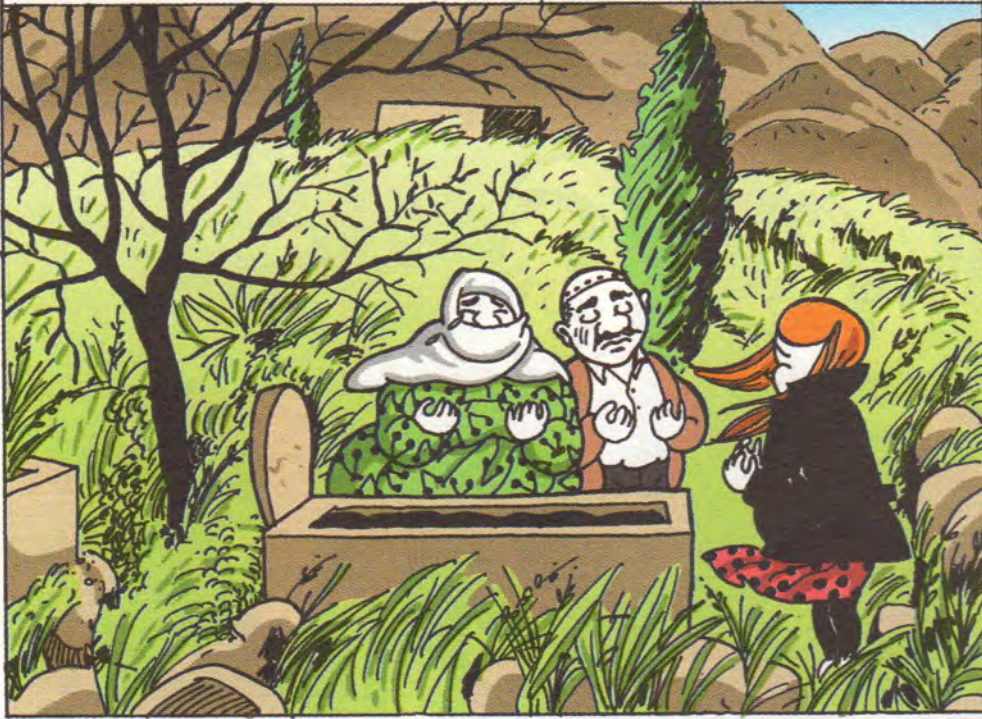

ORADA YIKILMIŞ,
ACILI BİR ANNE VE
ANNELERİNE DESTEK
OLMAYA ÇALIŞAN
PERİŞAN
KIZKARDEŞLER İLE
KARŞILAŞTI. KALABA-
LIK OLAN BU YOKSUL
AİLEDE, KENDİNİ
HİÇ FAZLALIK
HİSSETMEYECEKTİ
ELVİDA.

BÜTÜN GECE
ŞEHMUZ'UN,
ELVİDA'NIN
BİLMEDİĞİ
ÇOCUKLUĞU
ANLATILMIŞ,
UZUN
SESSİZLİKLER,
HIÇKIRIK
SESLERİYLE
BÖLÜNMÜŞTÜ.
O GECE
KENDİNİ O EVE
AİT HİSSET-
MİŞTİ ELVİDA.

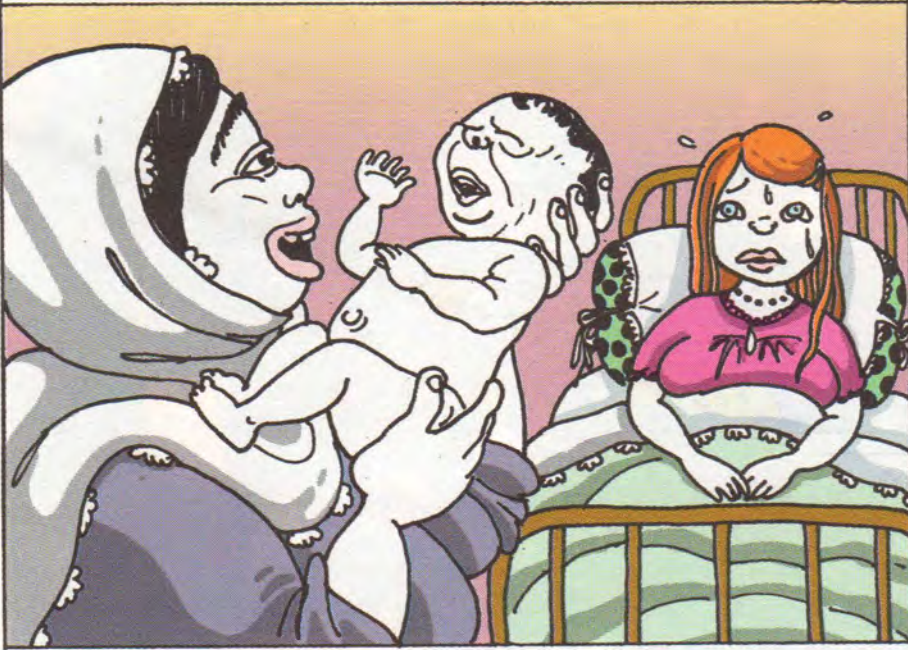
BAYRAM SABAHİ ŞEHMUZ'UN MEZARINI ZİYARET ETMİŞLER, DUALAR OKUMUŞLARDI.

UZUN GEÇEN KARA KIŞIN SONUNDA BİR GÜN SANCISI TUTMUŞTU.

KOMŞU KÖYDEN GELEN EBENİN YARDIMIYLA DOĞURMUŞTU. BU KÜÇÜK BEBEK HERKESİN NEŞESİ OLMUŞ, EVDEKİ HÜZÜNLÜ HAVAYI BİRAZ DAĞITMIŞTI.

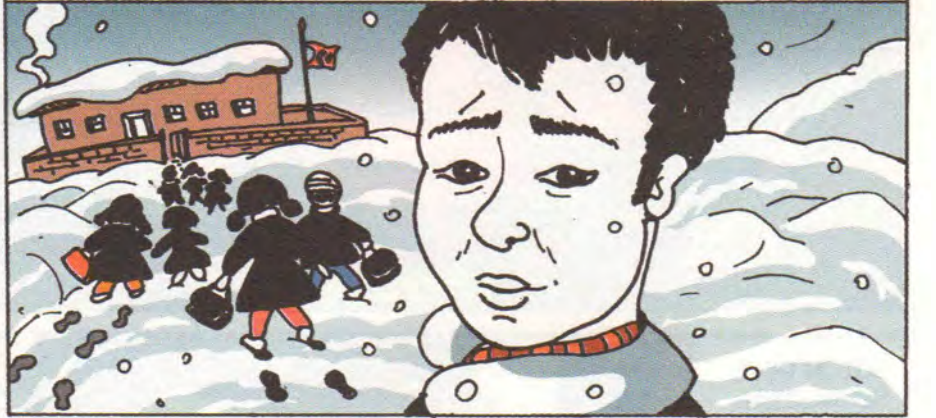
BİR GECE AİLE BÜYÜKLERİ TOPLANIP KONUŞMUŞLAR.

ELVİDA'NIN DERSLERİNDE YARDIM ETTİĞİ..

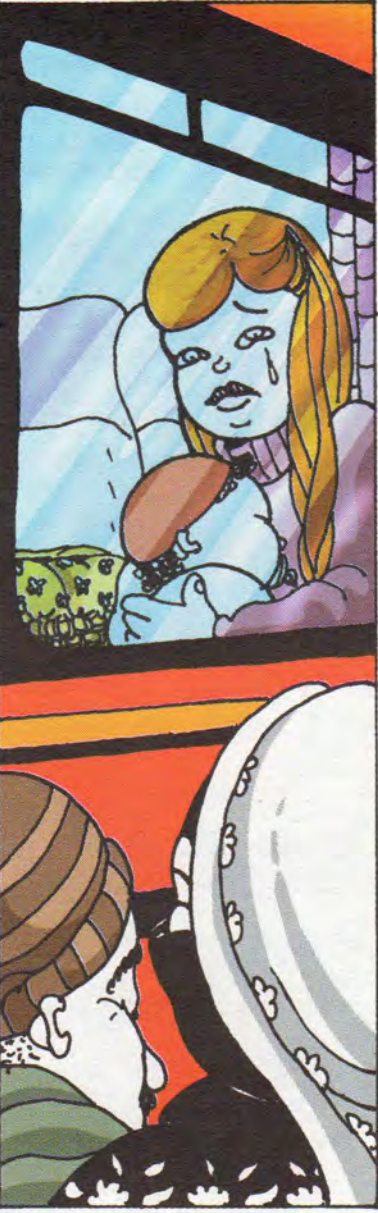
ŞEHMUZ'UN GÜLÜŞÜNÜ BİR HATIRA GİBİ TAŞIYAN KÜÇÜK KARDEŞİ ALİ'YLE EVLENMESİNE TÖRE GEREĞİ KARAR VERMİŞLERDİ.

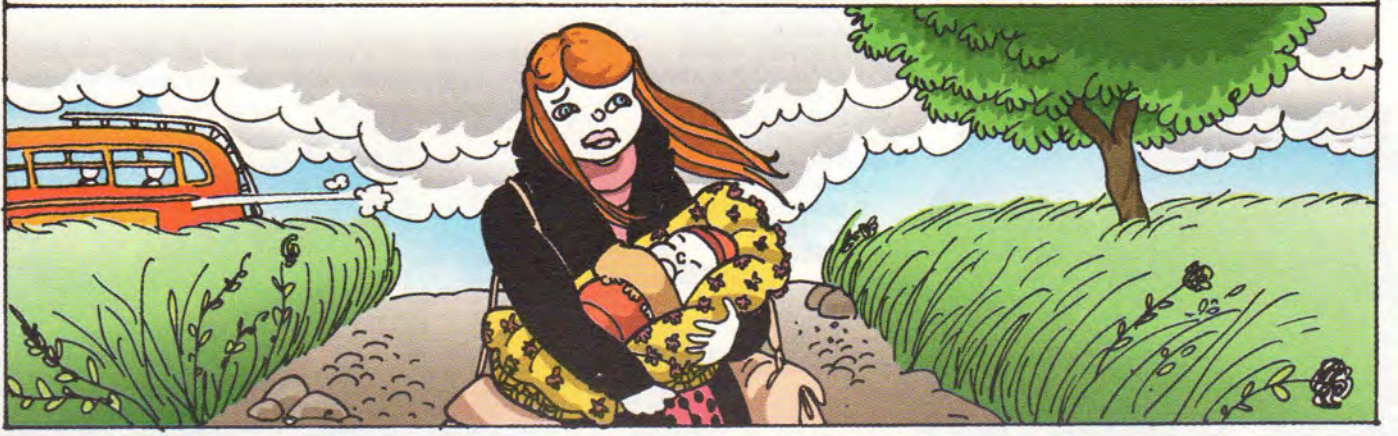
ELVİDA ÇARE-SİZCE BU DURU-MUN YANLIŞLIĞI-NI ANLATMAYA ÇALIŞMIŞ, AİLENİN ALDIĞI KARARI, TÖREYİ DEĞİŞTİRE-MEYECEĞİNİ ANLAYINCA, BEBĞİNİ ALIP DÖNMEYE KARAR VERMİŞTİ.

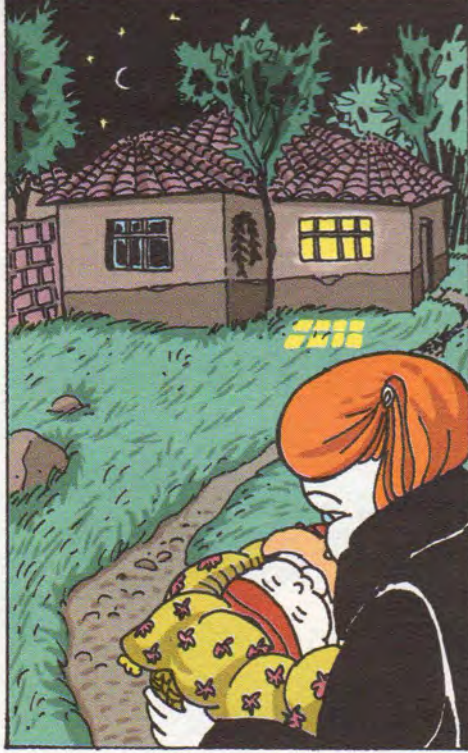
OTOBÜSE BINDIĞINDE, TEK BAŞINA BİR BEBEKLE NE YAPACAĞINI, ONU NELERİN BEKLEDİĞİNİ BİLMİYORDU ELVİDA

ÇOCUKLUĞUNUN BÜTÜN YAZLARINI GEÇİRDİĞİ BU KÖYE İNDİĞİNDE AKŞAM OLUYORDU. KESİN KARARINI VERMİŞTİ ARTIK.

BEBEĞİNİ SON DEFA ÖPÜP, KOKLAMAK İSTEDİ AMA KENDİNE ENGEL OLDU.

YOKSA ONU TERKEDEMEZDİ. EVİN KAPISINI ÇALDI VE BİR AĞACIN ARKASINA SAKLANDI.

TETESİ VE AZEM ENİŞTE BEBEĞİ ALIP, İÇERİ GİRENE KADAR BEKLEDİ SAKLANDIĞI YERDE.

ELVİDA HUZURLA UYUDU. KENDİNİ GÜÇLÜ HİSSETTİĞİNDE HERŞEYİ ANLATACAK, KIZINI TETESİNDEN GERİ ALACAKTI.

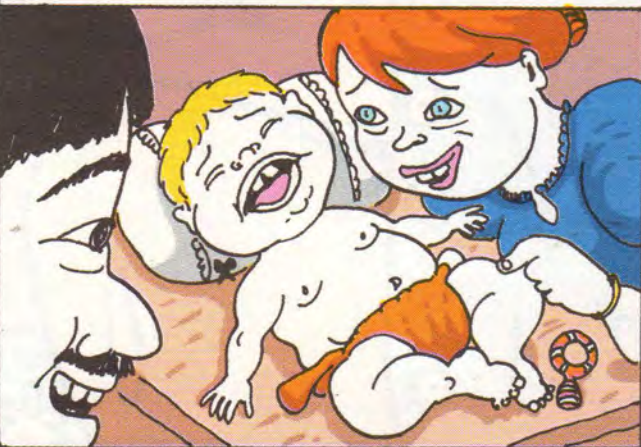

ELVİDA'YI BANA, ABLAMIN GELİNLİK DİKİMEVİNDE ÇALIŞAN NECİLA ABLA ANLATMIŞTI. KOCASI HALA HAPİSTEYDİ. TEMİZ KAĞIDI OLMADIĞI İÇİN İŞ BULAMAMIŞ, GEÇİMİNİ SAĞLAMAK İÇİN ABLAMIN YANINDA NAKİŞÇİ OLARAK ÇALIŞMAYA BAŞLAMIŞTI.

ALA-MADI!

ELVİDA UZAKTA ÖĞRETMENLİK OKULUNDA OKURKEN, AZEM ENİŞTE VE TETESİ KÜÇÜK BİR ERKEK ÇOCUK EVLAT EDİN-MİŞLERDİ. ELVİDA'NIN BUNDAN HABERİ YOKTU.

TETESİ VE ENİŞTESİ ERTESİ SABAH, KAPININ ÖNÜNDE BULDUKLARI BEBEĞİ HASTANEYE GÖTÜRÜP TESLİM ETMİŞLERDİ. ÇOCUKLARI OLMAYAN BİR HEMŞİRE VE KOCASI BU KİMSESİZ BEBEĞİ EVLAT EDİN-MİŞTİ.

İSMİ KADER OLSUN ...

BAYAN YANI GÜNDEM

HADI KIZLAR
KENDİNİZE GELİN,
JALE BLOKTA ZAYIF
KALİYOSUN. KÜBRA
DİPSETTEN SONRA ADAM
ADAMA BLOK'A
GEÇİYOSUNUZ. AYŞE
PLASEYE İNİYÖ. SELİN
MANŞETE GEÇİYÖ.. ALAN
SAVUNMASI İSTİYORUM..
3. SERVİSTE ALTİ
İKIYE
GEÇELİM.

Şort giydiği için, İETT otobüsünde dayak yiyen voleybolcu Nurcan İbrahimoglu 'hakkımı arayacağım' derken, yediği yumruk, işittiği hakaret yetmiyormuş gibi olayın ardından bir de suçlu ilan edildi.

BİSMİLLAH
DEVİN
SERVİS
ATARKEN!

TAMAM
KOÇ MERAK
ETME!

HOCAM BEN
SMAÇA MI
GEÇİYORUM?..

Fotoğraf: Zafer Aknar

BOŞANMAK İSTEYEN KADIN
LAR KURŞUN YAĞMURUNA
TUTULUYOR.

GO GO
GO GO..

BENİ NE ZAMAN
İSTİYCEKSEN SALİH?

İLLA Kİ KATILIM OL
DIYOR ..

RAMAZAN

BAYRAM
TATİLİ

AİLE VE SOSYAL
POLİTİKALAR BAKANI
FATMA ŞAHİN
FUHUŞTAN
GELEN VE ŞİDDET
GÖREN KADINLARIN
SİĞİNMA EVLERİNDE
AYRI AYRI
BARINDIRILACAĞINI
AÇIKLADI

MÜDÜR BEY, BU
KADIN KOCASINDAN
KAĞIP SİĞİNANLARDAN,
BİZİM ARAMIZA KARIŞ-
MIŞ YANLIŞLIĞI..

BAAK SEEN..
DEMİK NAMUSLUY..
MUS NAMUS-
SUZ ..

Bayan Yonı...

Tosun Paşa filminin hamam sahnesini sansürlemesiyle büyük tepki toplayan TRT kendini savundu. Sansür değil kısaltma var...

Zaten kısa lan!

Ezgi Betül

DAVUT GÜLOĞLU NİŞANLANDIĞI ECE ERKEN'E KURŞUN HEDİYE ETTİ...

Gene geciktim, siyasi, insani diye başlayan araştırmalarımın 'hukuki' bölümüne ancak gelebildim. Bu arada, kendi çapımda derinleştirdiğim TMK incelemesi sonucunda gördüm ki, ben bu eleştiri işine, bu sağlık durumunda hiç bulaşmasam daha iyi! Tek bir yazıyla, cümleyle, hatta üç noktayla bile, yalnızca tek bir örgüt adına değil, gelmiş geçmiş bütün Marksist, Leninist, Stalinist, Makyavelist vb örgütlerin propagandasını yapmak işten bile değil. Yazmak dahi gerekmiyor... Korkarım ki, telefon konuşmalarım ve smslerimde, Baeder-Meinhof, FKÖ, İspanya ve Fransa Komünist Partileri, Brezilya Topraksızlar Hareketi, en utanç vericisi Nazizm propagandası yapmış olabilirim. (Hangi şeytana uyup Rudolf Hoess'in anılarından söz açtım? Telefonun kesik olduğu günlerde de susarak 'örgüt tavrı' göstermiş olabilir miyim?) Fotoğraf filan da varsa... Şimdi kimin şu ya da bu örgüt adına halay çekmişliği, horon tepmişliği, zeybek oynamışlığı, hatta çayda çıraya kalkışmışlığı çıkmaz ki! Herkes bir gaflet anında Galatasaray bayrağıyla yeşil atkı takmış, yılbaşında külahla objektife yakalanmış (Ku Klux Klan üyeliği), 'demokratik cumhuriyetin takımı Galatasaraydır,' demiş olabilir. Kısacası, tirsieymiş, harfleriymiş, açılımını bile şaşırabileceğiniz bir örgütün, hatta aynı anda bütün örgütlerin üyesi olmanız, üye olmanız bile, adına suç işlemeniz, taş atmanız da laf atmanız an meselesi! İşlenmiş-işlenecek suçları övmek, teşvik etmek, yeterince yermemek de söz konusu. Ama mevcut durumda, bu alanda (yani ifade özgürlüğü) eşitliği sağlamışız. Vekilmiş, halkmış, seçilmiş, seçilecek ayrımı yapmıyor, anında tutukluyoruz. Hukukçu arkadaşlar 'delil'e dikkat çektiler, ama sanırım o da eninde sonunda, üç beş yılda toplanıyor.

KÜLHANI YAZI

Şimdi entelektüel arkadaşlarla aynı düşünmemiz mümkün değil. Onlar hislerine kapılıyorlar. Hak, hukuk, hakikat vs. güzel ve isabetli kavramlar, ama öyle her kavrama pabuç bırakacak halimiz yok ya! Lafla peynir gemisi yürümez. Her şeyi eleştirmeyi marifet sayan arkadaşlara sorarım: Kolay mı sanıyorsunuz bir ülkeyi yönetmek? Yasamaydı,

yönetmeydi, her tür yürütmeydi, yargıydı, her işi gık demeden üstlenmedik mi? Sabahın köründen gece yarısına dek, dur durak bilmeden, hükmetme görevimizi sürdürmüyor muyuz? Var gücümüzle ülkenin, sorunlarına çözüm üretmiyor muyuz? Sorun değil, çözüm üreteceksin!

Kimi arkadaşlar kafayı takmış, Kürt sorunu, Kürt sorunu... Elbette Kürt kardeşlerimizin de sorunları var, Laz kardeşlerimizin, Arap kardeşlerimizin, Boşnak kardeşlerimizin de sorunları var. Türk kardeşlerimizin sorunu yok mu? Yahu benim sorunum yok mu? Biz de geçmedik mi bu yollar-dan, davalar, muhtıralar derken pişmedik mi? Sen ne yaptın ki şikayet etmek dışında?

Siyaset zor iştir, zorlu, kirli bir iştir. Biz diyoruz ki, siz elinizi kirletmeyin. Muhalfisen muhalif kalacaksın kardeşim, harbi muhalifsen, ne işin var parlamentoda? İktidarın inine kendi ayağınla mı gireceksin? Senin neyine ya, meclismiş, kürsüymüş! Daha bir taksi şoförüne sorup adresi bulamıyorsun, kürsüyü nasıl bulacaksın? Hem her devletin kanunları var, tabiatın kanunları, ormanın kanunları var. Bu devletin olmasın mı? Kanun karşısında herkesin boynu kıldan ince, narin ve eşitcedir.

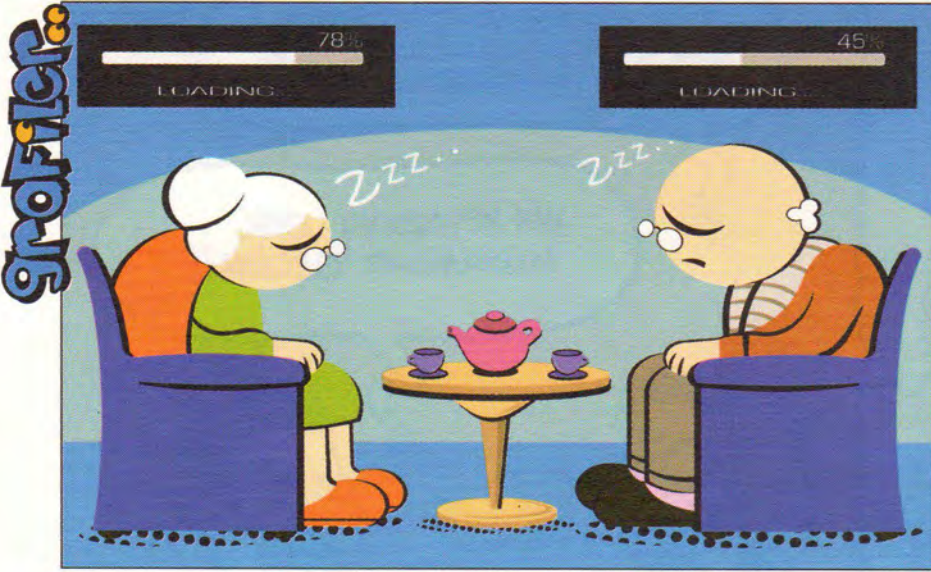
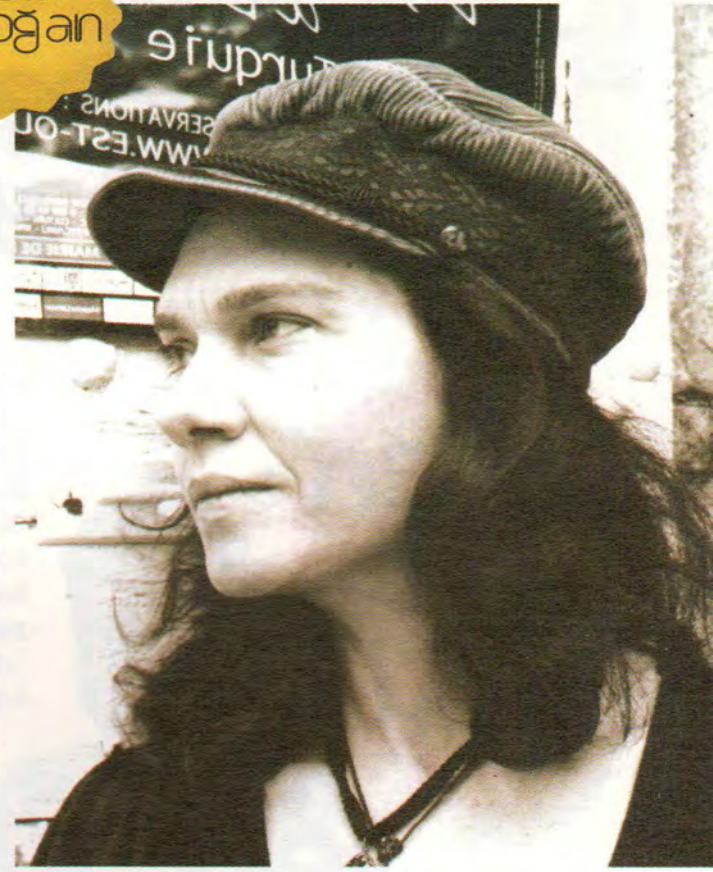
Şimdi eğri oturup doğru konuşalım. Biz, bizden olmayanların yaşama hakkına ses çıkıyor, herkesle, her şekilde uzlaşmıyor muyuz? Uzlaşmak istemeyenleri uyarmıyor muyuz? Herkesin derdini dinliyor, değerlendirmeye alıyoruz. Entelektüel arkadaşlara sorarım: Ettiğiniz her laf, telefonda dahi olsa, dikkatle dinlenmedi mi? İfade özgürlüğü dediniz de, ifadeniz alınmadı mı? Kimsenin okumayacağı kitaplarınızla ilgili, yıllarca titizlikle uğraşıp iddianameler hazırlamadık mı? Bu ülkede her isteyen, dilediğini, dilediği dilde dile getirebilir- dört duvar arasında kalmak koşuluyla... Yabancı bir düşünürün tespit ettiği gibi: Görüşlerinize katılmasam bile, onları dile getirmek için canınızı vermemiş dahi itirazım yok. Bizim dönemimizde cezaevleri bile bir büyük uzlaştırma projesine dönüştü. Askeri sivil, işkencecisi, yazarı, kazarı bir arada kalıyor, tavla oynayıp siyaset tartışmıyor mu? Gazetecilik faaliyeti için daha mükemmel bir yer olur mu? Artık cezaevi gazete-

si bile çıkarıyoruz. Hem kendine aydın diyen kardeşime sorarım. Her şeye maydanoz olmayı biliyordun da, yasa mı bilmiyordun? Bilmemek değil, öğrenmemek senin ayıbın! Yasa bu, öyle kızlık zarı deler gibi delinmez.

Yeri gelmişken, bu ülkede kadına karşı şiddet filan da yoktur, kadın sorunu da yoktur, bence kadın da yoktur. Elbet aile bakanlığı bünyesinde ele aldığımız sorunları var kız kardeşlerimizin... Eşitlik diye tutturacaksın, sokak meydan gezeceksin, sonra da bir iki bıçak darbesiyle öleceksin. Sen de öğren dimdik durmayı! Polis de bu devletin kurumu, hiç gördün mü alanlarda kadın erkek ayrımcılığı yaptığımızı? Gaza erişimde fırsat eşitliği sağlıyor, buna orantı diyoruz.

Neyse, sevgili kardeşim, böyle böyle tanıyacağız birbirimizi... Zamanla tanıyacağız. Zamanımız bol nasıl olsa!

Dipnot: Umarım çok şımarmadım, kusuruma bakmayın. A.E.

TATİL TEPMESİ (tatil-a fobia)

- Denize ilk giren kişi suyun içinde bağırp; "su çok sıcak, valla afat gibi" diye abartılı sıfatlarla ve hatta anlaşıl-mayan sıfatlarla, denize girmeyenleri çağırmasın...
- "Bak anne yüzüyorum deyip, yüzemeyen, dalıyorum deyip bütün bedeni dışarda kalan çocuklar artık bundan vazgeçsin...
- Cesur yürek plaj versiyonu herifler, "gel gel bura boş" diye kılıç, kalkan misali şem-siye ve içinde yiyecekler olan tuhaf pazar arabaları ile hızla yaklaşmasın...

- Deniz şakalanna tavrı koyacağım diye "bak ben varya; bi su da şakadan, bi de sulu şakadan hoşlanmam" diye vecize yarattığını sandığı cümleler kurmasın...
- Yıllık izninden gün kaybetmemek, adına yorgun argın tatil beldesine ulaşip, denize girdikten sonra yanınızda-ki şezlongta horlamasın...
- Havlu ile, hem havuz, hem de deniz kenarında şezlong tutup ve ikisine dahi gitmeyip açık büfede takılmasın...
- Açık büfede görevli stajyerler sürekli

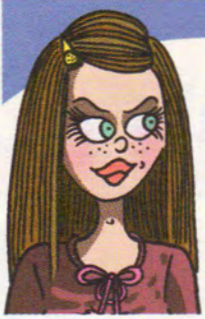
aldığımızın başında durup bakmasın...

- Her sene gittiği tatil beldesinde muhakkak bir deniz yaratıcı tarafından yaralanırlar, artık bu sene bunu yapmasın...
- Gittiği tatil beldesine ulaşır, ulaşmaz, bermudası ile denize ayaklarını sokarak cep telefonu ile arkadaşını arayıp zorla olduğu yere çağırmasın...
- Facebooka mobil yüklemeler yapmak için başka bir tatilciden cep telefonu ile resmini çekmesini istemesin...
- Denize giremeyen denize giren kişiye "ora boy mu?" diye bağırarak sormasın...
- Denize birlikte girenler sahilde kalan kişinin rüzgann yönü ile bütün konu-

lanları duyacağını unutup, dedikodusunu yapmasın...

- Deniz içinde muz vs. her bir değişik birşeye korktuğu halde binmesi şartmış gibi binip de bağırmasın...
- Şişme bot, yatak vs. yanınızda tuhaf nefes sesleri ile şişirip ve aynı şekilde giderken söndürmesin ve dahi sahilde bırakıp, tam güneşlenirken üzerine uçurtmasın...
- Moda diye zorla yakışmayan şeyleri giymesin...
- Denize giren çocuğa anası-babası "kafanı sok, dumul" diye bağırmasın...
- Haşema fiyatlarında ucuzluk yapılınsın...

Raziye İçoğlu

İPEK YASALARI

- Sonbahar bana yaramaz, sararır solarım.
- Kurtlar gibi açsam, evde sevmediğim bir yemek çıkar, eve tok gelirim en sevdiğim yemek yapılmıştır.
- Ne zaman dergi için sabahlasam, Nuray teyzenin parmağı 1 saat sonra kapı ziliyle buluşur.
- Sevmediğim eş, dost, hısım, akraba nedense beni çok sever.
- Ne zaman evde bi film izlemeyi planlasam bi misafir gelir, filmi piç eder.
- Ne zaman bi hevesle saçımı kestirsem, en fazla bi kaç gün içinde upuzun sırma saçlı birine rastlar pişman olurum.
- Kıro bi şarkıyı gizli gizli dinlemeye çalışırsam yakalanırım.
- Dışarıya her çıktığımda komşumuz Münevver teyze kapıdadır, yaz kış fark etmez, Anıtkabir'in önündeki askerler gibidir.
- Tatile gittiğim ilk gün hava hafif bulutlanır, ikinci gün yağmur yağar, üçüncü gün fırtına kopar, döneceğim gün güneş açar.
- Birşeye başvuru yapacağымda, başvuru tarihini hep bi güne kaçırmış olurum.
- Kahverengi sevmem, giyinmem!!
- Negzel bu yıl hiç grip olmadım dersem, birkaç güne kalmaz grip olurum.
- Her ay tam işleri yollayacağım gün bilgisayarım da bir arıza çıkar. Bu ay da gelenek bozulmadı.
- Hoşlandığım kişilerin ya sevgilisi vardır ya da sevgilisi olup olmadığını bile öğrenemem çatlanım.

MİLLETİN YASALARI

Murat Gençoğlu'nun yasaları

- Bir erkeğin yasaları kabul olur mu bilmiyorum ama benim de kendi çapımda bir iki yasam var.
- İki anahtarın arasından mutlaka yanlış anahtarı seçerim.
 - Gözlüklerimi yanıma almadığım gün, arkadaşlar sinemaya gitmek isterler.
 - Nasıl olsa arkadaşlarla buluşacağım diyerek parfüm kullanmadığım günler, mutlaka çok güzel bir kızla tanışırım.
 - Günlerdir masamda duran önemli evrak, lazım olduğu gün ortadan kaybolur.

Eser Bozdağı'nın yasaları

- Ne zaman sevgiliyle mutluym, her şey yolunda desem o akşam mutlaka kavga ederiz.
- Banyoya biri girerse mutlaka çiğim gelir.
- Canım okula gitmek istese mutlaka o gün başka bir şey

olur ve ben gidemem.

- Canım çok sıkın ve birilerine ihtiyacım olduğu zamanlarda kimseye ulaşamam.
- Yalnız kalmak istediğimde hiç olmadık şeyler olur ve yalnız kalamam.
- Çok güzel görünmeliyim dediğimde mutlaka en uyduruk giysilerimi giyerim
- Bir konuda plan yaptıysam mutlaka o plan gerçekleşmez.
- Her yolculuk öncesi saniyede bir çiğim gelir.
- Tatile gittiğimizde mutlaka regl olurum ve insanları izleyerek geçiririm o tatili, sinir olurum her şeye.
- Bana bir hediye alınıp saklandıysa, onu mutlaka bulurum ya da tahmin ederim ne olduğunu.
- Sevgiyle kalın...

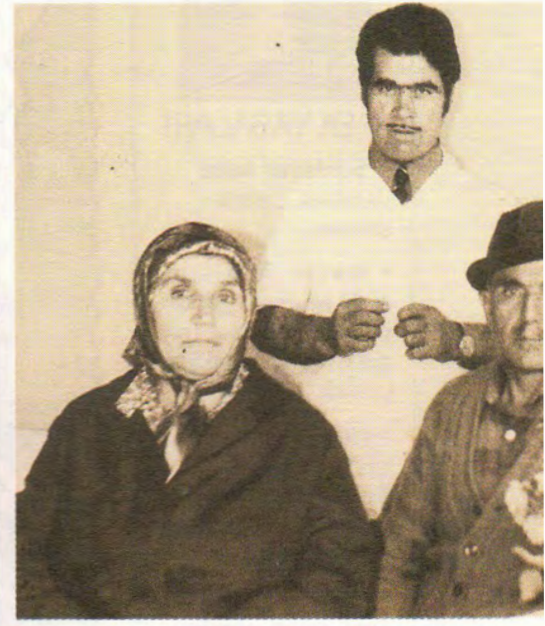
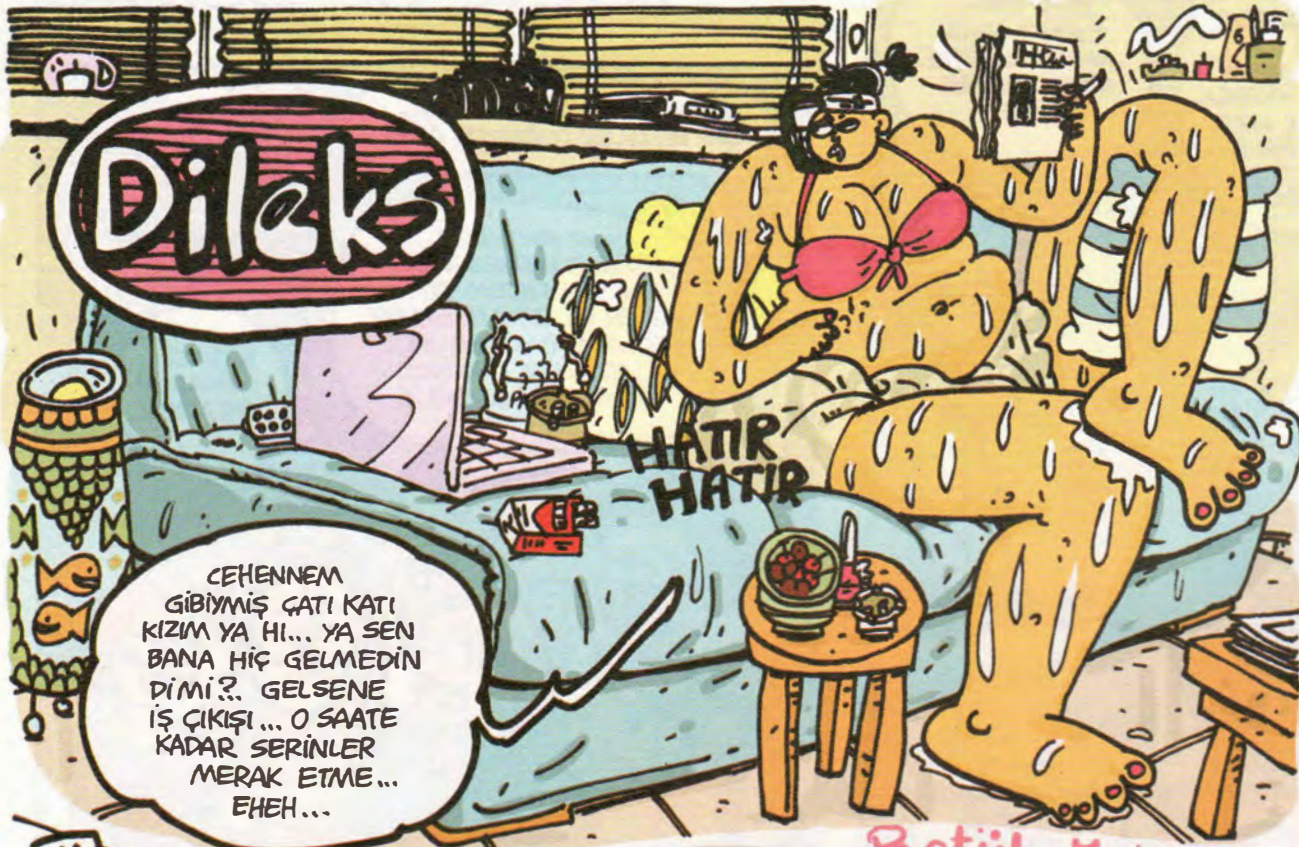
Büşra Çıkan'ın yasaları

- Selam millet bu da benim günlük yasalar
- Saçımı düzleştirdiğimde hep yağmur yağar
- Kimse de yok diye aldığım telefonun serisi hatalı çıkar.

- Dans gösterisine giderken çantasına çamaşır suyu koyan kadın, ne içtiysen bize de ver.
- Senin anana bacına, öyle çikolata yedirek, dondurma yalatsak hoşuna gider mi?
- İlk aklıma gelen pembeler, çingene pembesi, toz pembe, şeker pembesi, fuşya.. g.tünüzden pembe uydurmayın.
- Dizilerdeki kadınlar, lütfen hamileyken kafanız atınca uzaklara kaçıp, çocuğunuzu babasından habersiz büyütmeyin!! Siz bu çocuğu tek başınıza yapmadınız, söyleyin babasına o da sorumluluğunu bilsin!!
- İftar konulu reklamlarda, yalnız yaşayanları da konu edin.. Yalnızca kalabalık aileler mi oruç tutar?
- Regl olduğunda da beyaz pantolon giymeyiver, diğer pantolonlarına kıran mı girdi be kadın!!

- Lütfen beyazlar ilk günkü gibi kalmasin!! Siyahlar olsun!!
- Sen ne biçim annesin? Çocuğun sokakta çamurlar içinde oynayacaksa, gardrobundaki en beyaz parçayı giydirmek zorunda mısın?
- Çıkmayan lekeleri biraz da erkekler dert etse, kadınları biraz serbest bıraksanız!!
- Bizim de evimiz var, biz de perdeleri, mobilyaları değiştiriyoruz. Tek farkımız birden dans etmeye başlamıyoruz.. Aaa güzel oldu valla deyip oturuyoruz.
- Klima kullanırsan kol gibi fatura gelir. Bunun lami cimi yok!!
- Yumurta testi yapan diş hekimi!! Geri dön!!
- Anlıyorum küçük ev aletlerini de satmanız gerek ama bu işe annemi kanştırmayın!

1970'li yıllarda doktorlar nasıl da içimiden biriymiş. Doktorumuz ameliyatını yapıyor, neşterle imzasını atıyor ve eseri ile gurur duyarak hayranlarıyla objektiflere pozunu veriyor. Ne

KAHRAMAN SEBZELER

Böbrek koruyan lahana

Yıllar önce bir ramazan, iftar yemeğine davet ettiğim misafirlerim için zeytinyağlı lahana dolması saracaktım. En yakın markete lahana almaya gittim. Böbrek ameliyatımın üzerinden çok geçmemiş ve hatta daha ameliyat dikişlerim alınmamıştı. Ağır hareketler ediyordum ve tek bir poşet taşıyabilecek güce sahiptim. Yani; o gün acil sebze onurunu lahanaya vermiştim. Beyaz kocaman sarmalık lahanamı alıp, marketten çıktığım anda, ne olduğunu anlamadan kendimi yerde bulmuştum. Baş ucunda tuhaf şiveli bir adam; "bir şey oldu mu, doktora götürüyüm mi?" diyordu. Bana ne olduğunu etrafımdaki diğer insanların yorumlarından anlamaya çalıştım. Bir kadın konuşuyordu; "yan apartmanın kapıcısı, bisiklet sürmeyi bilmezsin ne binersin be adam, bak ne olacak kadının hali şimdi?" ve anladım ki bana bisiklet çarpmış, hem de ameliyatlı tarafıma ama nedense ben hiç bir şey hissetmiyordum. Şöyle sol tarafıma bakındığımda, beyaz kocaman lahanamın torbasının parçalandığını ve lahanamın zedelendiğini gördüm. Çünkü bisiklet sol tarafımda tuttuğum lahanama çarpmış ve kahraman sebze lahanamın böbreğimi korumuştum.

Acaba beni nasıl hastaneye götürecekti? Bisikletin neresine alacaktı beni?

Zaten ben sürekli; "hayır, hayır istemem diyorda başka bir şey demiyordum. Çünkü ameliyat dikişim, tam bel kısmına geliyor ve bol, kıyafetlerle rahat ettiğim için Ex kocanın donlarından giymiştim. Hastaneye gidip de, ameliyat dikişimi açıp gösterirken üzerimdeki izah edemeyeceğim erkek donu ile sedye de bin defa ölmektense, bu kaldırımda lahanama sarılarak iç kanamadan bir kere ölmek son tercihimdir...

Açılın ben doktorum

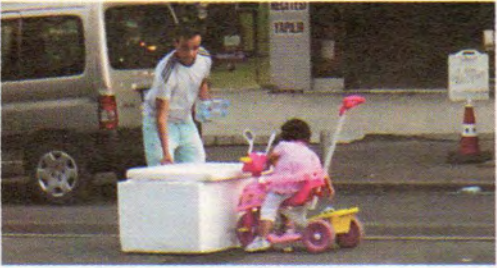

Anneannem, Doktor, Dedem, Dayım

Tarkan ve ne de Sibel Can... Yatakta yatan hasta kurtardığı can, kurtarılan hastanın ana-babası doktorumuza hayran... Facebook' ta neymiş. Buyrun işte arkadaşlık isteği kabul edilmiş bile...

Su satıyor minik

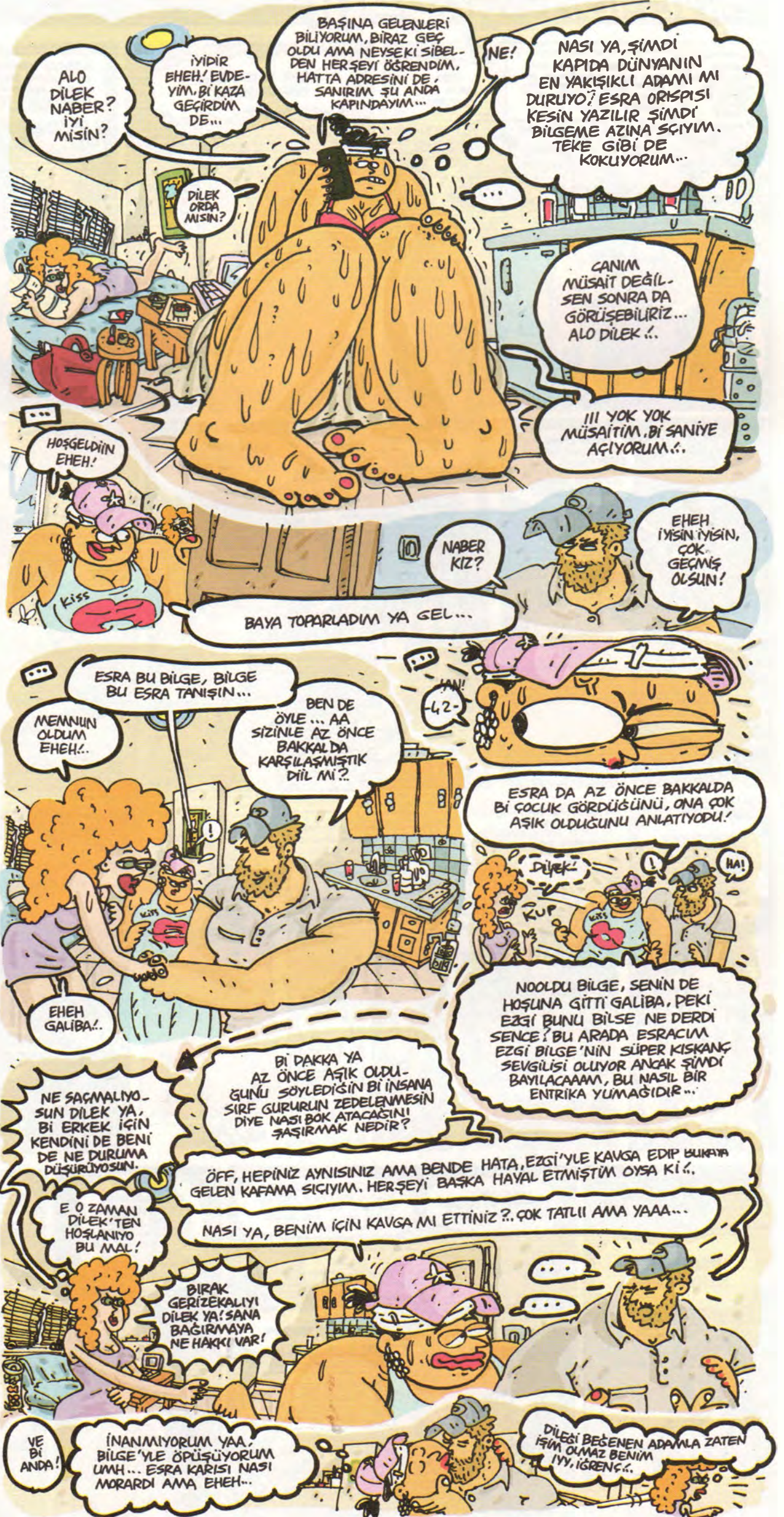
Satış temsilcileri nice seminerler görürler iyi satış için, reklamda çok yükseltir satışları... Çocuklar satış dahil, duygusal her konuda iyi bir malzeme bazı insanlar için... Havanın 40 derecelere vurduğu sıcaklarda "buz gibi soğuk su" diye bağırıyor büyüğü yolun arasında, minik de yürütecinin içinde sadece "vuuahhh, vuuahhh" diyor, hoplaya zıplaya... Bir gün önce tek başına gelip 1 şişe bile satamayan büyük, 2 saat içinde bitiriyor satan bebekte anlayamadan, malın tamamını ve vııınn... Eleman süper...

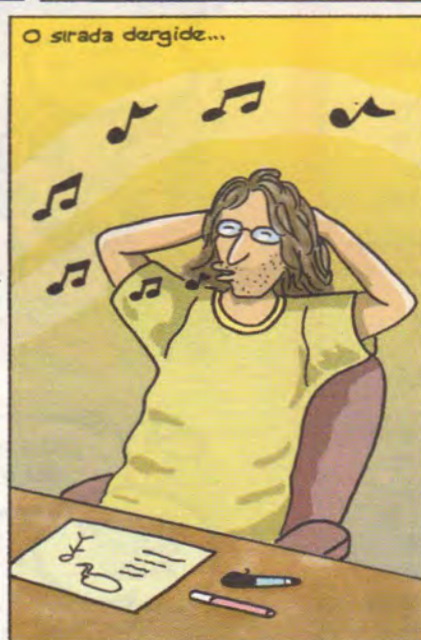

Hafıza kaydı

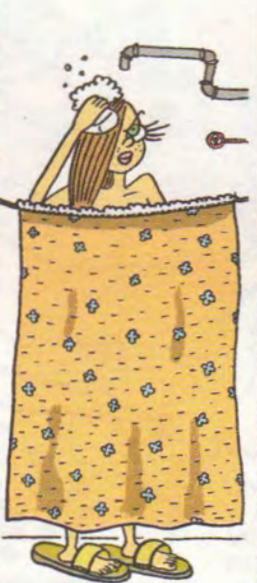
Bayram temizliği için yıkadığı mutfak tül perdeyi portatif merdiven açmaya üşenip, mutfak tezgah kenarına basarak takmaya çalışan Nuray Hanım perde takımı ile birlikte sırt üstü yerde buluyor kendini... Akşam eve dönen oğulları, kocası ve dahi hiç bir şeyi hatırlamıyor Nuray Hanım... Türk filmlerinde gördüğümüz, kimseye olmaz sandığımız hafıza kaybı dönemine giriyor. Nice doktorlar, memlekete gidiş, çocukluğa dönüş, giydiği, yediği, seyrettiği şeyler hatırlatılmaya çalışılıyor. Bütün aile fertleri eş-dost seferber. Ama nafile, 6 ay geçiyor, çabalar sonuçsuz... Böyle bir durum da niye geçmiş olsun ziyaretleri olur bilinmez, birgün karşı apartman komşusu çift ziyarete geliyor... Nuray Hanım adama "siz karşı apartmanda oturuyorsunuz, tanıdım sizi" deyince herkes hafıza geri geliyor heyecanı ile dinlerken Nuray Hanım devam ediyor, "ama bu sizin kanınız değil, sizin kanınız sarı, ben sizi o hanımla eve girerken gördüm." diyor. Kan-koca komşu şaşkın, adam kaçamak cevaplar, kadın sorgulamalar, çift birbirlerine giriyor...

Nuray Hanım biçimlendirilmiş boş hafızaya aldığı kayıtları bir yuvayı yıkıyor. Önemi yok, yeter ki hafıza geri gelsin...

20 gün sonra...

Fobi Yunanca 'Phobos' ke- limesinden geliyormuş. Phobos Yunan Mitolojisinde dehşet tanrısıymış. Bir gece an- sızın phobos elini, bana da uzattı.

3 sene önce güzel bir bahar akşamı İstanbul'da taksiye bindim. Sarhoş bir taksicinin kullandığı taksiye. Adamin sarhoş olduğunu anladığımda artık çok geçti. E5 teydik. Taksi- den insem başka tehlikelerle karşılaşabilirdim. Şoföre biraz yavaş gidebilir misiniz dedim. Gidemem dedi, ağzını açmasıyla tüm taksi içki kokmuştu. Yanm saat süren yol boyunca akla karayı seçtim, kelle koltukta git- mek ne demektir anladım. Tak- siden indiğimde benim de artık nartopu gibi bir fobim vardı. Evet bir gecede oldu. Ertesi günden itibaren taksi, araba, dolmuş, otobüs karayolunda giden her ne varsa binmemek için elimden geleni yaptım bin- mek zorunda kaldığımdaysa çok zor anlar yaşadım. Y yapmak zorunda kaldığım ilk otobüs yol- culuğunda şoförün hemen arkasındaki koltuğa oturdum ve bütün gece tek gözümle dikiz aynasından şoförün uyuyup uyumadığını kontrol ettim ve içtiği sigaranın dumanından fay- dalandım. Sanırım kaptan o gece akciğer kanseri oldu benim de sağ gözüm hafif şehla bakmaya başladı. Peki ya diğer gözüm? Sol gözüm? O da boş durmuyor karşı yönden gelen kamyon ve tr şoförlerinin uyuyup uymadık- larına bakıyordu. Evet bakışlarım şahin gibiydi. Otobüste emniyet kemerini takan tek yolcu bendim hatta muavin bile görünce şaşırı. Kendisi bile otobüste kemer olduğunu bilmiyormuş.

Çaresizdim, x noktasından y noktasına gidecek vasıtam kalmamıştı. Hayatım kısıtlan- mıştı, yürüyüş mesafesindeki yerlere gitmeye özen gösteriy- ordum. İstanbul'da öğrenciydim. Memlekete gidiş dönüşlerde uçağı kullanmaya başladım. Uçak yolculuğu bana iyi gelmişti, ama derdim havaalanına giderken binmek zorunda olduğum taksidi. Beni yolcu et ayağına yanıma bir arkadaşımı alıyor, yol boyu elini tutuyor, başımı omzuna kapatıp, gidiyo-

Ertesi gün Kenan durgundu... Benimle gözgöze gelmiyordu, ne var dedim...

rum diye üzülüyorum numarası yapıyor, ağılıyorum ayağına yatıyordum. Ta ki korkunç bir uçak yolculuğu yapan kadar! Havada 1 saat fazladan kaldık. Tüm yolcular elele tutuşuk ve dualar etmeye başladık. O gece hepimiz hıdayete erdik. Uçak beşik gibi sallanıyor, dualar göğü inletiyordu. Pilot adeta bizimle d.şak geçiyordu. İnşe geçiyor, bize pistin ışıklarını gösteriyor vazgeçip uçağın burnunu yeniden havaya dikiyordu.

Bu kez de uçaktan korkmaya başlamıştım. Bir süre uçağa da binmeme karar aldım. Artık bir seçim yapmalıydım. Mersin'den İstanbul'a gemiyle ya da ışınlanarak gidemeyeceğime göre ya uçağa binecektim ya da otobüse. Ayağın yere bassın diye kandırıldım ve otobüse karar verdim. Bizimkilere gidin bana bilet alın ama en iyi firmadan alın diye sıkı sıkı tembih ettim. Bayan yanı dememe gerek yoktu. :)

Eşegin büyüğü meğerse ahırdıymış. Vay efendim bir tanıdık görmüşler de kıramamışlar, bunlar (ailem) bana, hayatım boyunca ilk kez

bir de işi kapatıp yerlere tütün kolonyası serptiler. Artık ağlamıyor inliyordum derken muavin arkadaki teyzeyi yanıma oturttu -- bana ofiste yanının boş olduğunu söylediler diye çemkirdim. Ama muavin yaman çıktı -- niye sen iki bilet mi aldın bayan dedi? Lafı yedim g.t. oldum oturdum, için için ağlamaya devam ettim. Annemi aradım ağızma geleni saydım, ilk benzinlikte incecime beni almalannı söyledim. Devam etmem için beni ikna etti Böylece yolculuk başladı. Ağlamaya devam ediyordum yanımdaki teyze benimle konuşmaya çalışıyordu dilinizi anlamıyorum teyze dedim ama o da beni anlamıyor birşeyler söylemeye devam ediyordu.

Dayak yiyen çocuklar gibi ağlayarak uyumuşum, 3-4 saat sonra uyandım. "Arka beşliye ve önündeki 4 koltuğa galiba 30 erkek sığmıştı." Telefonumu çıkardım. Telefonumu çıkarmamla hepsi boyunlarını uzattılar. Sonra anladım ki hareketleri telefonuma bağlı değildi en ufak bir kıpırtımda onlar da kıpırdanıyorlardı.

Uzaktan kumandalı gibiydiler. Heriflerin hareket kabiliyeti bana bağlıydı sanki. Arkamdaki adam telefonumdaki mesajı hecelemeye başlayınca yuh artık dedim. En iyisi uyumak diyerek gözlerimi yumdum.

Uyandığımda gece 4-5 sularıydı. Bu arada teyzeyle kaynaşmışız. Nerden mi anladım? Tabi ki kucağımdaki ayaklarından, omzumdaki başından. Teyzeyi dürtüp uyanmasını sağladım o da utanıp toparlandı. Geri uyumuşum.

Bi uyandım ki otobüs durmuş, dağın başında ıssız bir yerdeyiz. Araç arıza yapmış, şoför, muavin ve gönüllü birkaç amca otobüsü tamir etmekle meşguller. İndim bir sigara yaktım. Herkes bana acayip acayip baktı. 1,5 saat geçtikten sonra yola koyulduk. Ondan sonra uyumadım. Yanımdaki teyze uyudu, ayaklarını tekrar kucağıma uzattı. Ben de patiğindeki desenleri inceleyip modeli çıkarmaya çalıştım, elimden az buçuk örgü gelirdi. Öğleye doğru İstanbul'a vardık. Teyzeye dönüp ayakların çok güzelmiş güle güle kullan teyzecim dedim. Firma bana son kazığını attı. Taksim'e servisi kaldırmışlar. Beni otobüse bindireceklerini, yol paramı vereceklerini söylediler. (Çok iyiler)

Otogardan Taksim'e tıngır mıngır 2 saat süren unutulmaz bi otobüs yolculuğu daha yaptım. Şimdi mi? Canavar gibiyim. Uzun yol otobüsü hariç herşeye cayır cayır binebiliyorum. Bu da böyle bi anımdır...

Bonzai=Ölüm

Sakin Kullanma Gülüm

zekiyezumrut@gmail.com

zekiye
zumrut

Çok basit soruların bazen çok karmaşık ve derin cevapları olabiliyor. Mesela şu ne, bu ne, bununla bunun arasındaki fark ne gibi soruları hem kendimize, hem de yakınlarımıza daha sık sormamızda fayda var. Çünkü sonradan tecrübe ettiklerimiz o aptal bulunmuş ve sorulmamış sorularımıza cevap niteliğinde olabiliyor. Gerçi bazen birinci elden yaşamak, içinden geçmek gerekiyor, ölmezse eğer.

Anneannem bana "2 gündür tanıdığın insanlarla nereye gidiyorsun" diye söylenip sorduğunda "anneanneciğim tanımaya gidiyorum işte" diye cevap veriyordum. "İnsanın tanıdığı insanla tanımadığı insan arasındaki fark nedir? Diye sormamıştım. Belki bazılarınız : "Tanıdığını tanırsın, tanımadığını da tanımazsın, aradaki fark budur." diyecek. Fakat bu cevap benim için bir anlam ifade etmiyor. Sorunun cevabı kanımca yazımın sonundaki şiirin "R" harfinde gizli.

Cevabın bana gelişinin hikayesi ise şöyle: Günlerden bir gün bana yabancı bir şehir olan İzmir'deydim. Bütün gün fotoğraf işlerim için koşturup yorulduktan sonra, "İzmir'e gelersen mutlaka ara" diyen, Seferihisar sahilde tanıştığım iki yeni arkadaşla buluştum. Yaşıtımla iki erkek. Oturup bir yerde muhabbet ederiz, bana İzmir'i gezdirirler diye umuyordum. Fakat önce bir Roman mahallesine gidip oradan da Alsancağ'a geçeceğimizi söylediler. İzmir'in değişik yerlerini göreceğim diye sevinliyordum. Çok renkli bir Roman mahallesine geldik fakat bana orada hiç kimse ile konuşmamamı tembih ettiler. Bir evin çatısına çıktık. Çıkarken evin içindeki genç kadına selam verdim. Oranın ne kadar tehlikeli olduğundan ve fotoğraf çekersen mahale dayağı yiyebileceğinden bahsettiler. Meksika'da gitmeye cesaret edemediğim mahallelerden birine benziyordu burası.

Derken arkadaşlar ve evin genç sahibi çatıda .. içmeye başladılar. Ben de bir kaç firt çekeyim dedim. Türk filmlerindeki gibi "beceremiyorsun, beceremiyorsun iyi çek" diye ısrar ettiler. Birden beni bir şey çok kötü çarptı ve anladım ki içtikleri şey bana söyledikleri gibi .. değildi. Aksine çok ağır bir şeydi. Tamamen kontrolü kaybettiğimi düşündüm. O ana kadar erkeklerle erkek gibi muhabbet eden benim taşaklarım düştü. Karşımda gülen ve çok iyi tanımadığım üç erkek görünce de çok korktum. Onlara olan tüm güvenim gitti. İçimden "eyvah ne oluyor, bunlar bana başka bir şey içirdi galiba, şimdi benden daha önce yaptığım tüm şakaların ve sataşmaların öcünü alacaklar, ne isterlerse onu yapacaklar, belki de beni kesip ölderecekler" diye düşünmeye başladım. Ne kadar kötü olduğumu söylemeye bile korktum. Ama söyledim. İçlerinden bir tanesi üstüme gelmeye başladı, yani dayılanıyordu: "öyle var mı herşeyi yazmak çizmek, ajan gibi takılmak" diye. Orda yalnız ve ilk defa böyle bir şey yaşayan bir kadın olarak, üç erkekle duygusal olarak mücadele etmek zorunda kaldım. Ve böyle şeyler kullanmaya alışık oldukları için beni o kafada ezdiler. O çatıdan asla inemeyeceğimi düşündüm. "Çok

kötüyüm." deyip durdum. Sonra feci bir karamsarlık ve ölüm duygusu geldi. "Ölüyorum" diyordum. Kalbim çok hızlı attığı için gerçekten fiziksel olarak ölüme yaklaşıyordum. "Bu ne? Uyusturucu mu bu? Niye kimse bana daha önce uyuşturcunun ölüm demek olduğunu söylemedi" diyordum. Sadece ev sahibinin yüzüne bakıyor, ondan yardım istiyordum. Duygusal olarak ona tutundum. Allah'tan türkçe konuşabiliyordum ve daha önce ev sahibinin adını öğrenmiş, gözlerinin içine bakarak onunla konuşmuştum.

Bana su verirken ev sahibi video oyunu karakteri gibi oldu. İyice korktum. Şu ana kadar yaşadığım hayat gerçek değilmiş gibi geldi ve o anda yaşadığım ne ise, sonu ölümdü, hem de yavaş ve ağır bir ölüm. İzlemek istemediğim bir korku filmi gibi... Resmen iskence çekiyordum. Kurtuluşu ve geri dönüşü olmayan bir yolda olduğumu düşündüğüm için de, o anda kendimi rahatlıkla çatıdan aşağı atabiliyordum. Yaşadığım bu kabusu son vermek istiyordum. Nasıl olduysa kendimi atmamam. Ev sahibi benim çok kötü olduğumu ve daha önce böyle bir şey kullanmadığımı anlayınca, diğerlerine kızmaya başladı: "Niye böyle birini buraya getiriyorsunuz? Bir de burda içiriyorsunuz? Kendiniz de karı gibi oldunuz!" diyordu. Onlar da benim Meksika'dan geldiğimi ve böyle şeyler içtiğimi düşündüklerini söylüyorlardı. Aslında o güne dek hiç kimyasal bir şey kullanmadığımı onlara daha önce söylemiştim, ama inanmamışlar ya da önemsememişlerdi. Başımdan aşağı su döküler ve video oyunu durumu bitti.

Sırılsıklam bir halde kendimi bir çatı katında buldum. "Hangover" filminin başı aklıma geldi. Fakat hiç komik bir tarafı yoktu, tamamen kaybolmuş hissediyordum. Aldığım şeyin etkisi hala ara ara devam ediyordu. Meyve suyu ve yiyecek bir şeyler istedim. Üzerime su dökmeye devam ediyordum. Aşağıdan ev sahibinin karısı beni kıskanmaya ve bağırmağa başladı "yeter!" diye. Hala o çatıdan inebileceğim gibi gelmiyordu. Geldiğim o iki arkadaşla da kesinlikle bir yere gitmek istemiyordum. Fakat ev sahibinin karısı beni çatıdan ve evden kovuyordu. Ona seslendim, gözünün içine bakarak, "Çok kötüyüm ne olur, sen de gel yukarı" dedim. "Sen gel aşağı" dedi ve onun yanına sığındım. Korkulanı bitti.

Arkadaşlarıma başımdan geçenleri anlatıyordum; iyi ki aşağıda o ev sahibinin karısı varmış, o kadının varlığına dua et diyorlardı. O kadın tatile gitmiş olsa, orda olmasa ve bağırmasa; belki de ev sahibinin de kanına girer, kötü bir niyetleri varsa gerçekleştirebilirlerdi. O aşağıdaki kadının varlığına dua ediyordum.

Eve döndüğümde teyzemin bana yazmış olduğu bir şiiri buldum:

Zamanla anlayacaksın.
Üzüm gözlüm benim.
Merak etme dünya bu işte
Rasgele güvenme herkese.
Üzülüp yarma kendini.
Tasayı bırak yaşamaya bak.

duyduğum bir firmadan bilet aldılar. Firmanın adını görünce ağlamaya tepinmeye başladım, bütün komşular bize toplandı. Telefon açıp iptal edeceklerdi, durdurdum. İptal etmeyeceksiniz ve ben ömrüm boyunca bu olayı sizin başınıza kalkıcım dedim. Gözümü intikam bürümüştü.

Yolculuk günü geldi çatı. Otogara gittik. Firmaya Yeşil Villa Turizm diyelim. Ofisteki adam yanındaki koltuk boş rahat edersin dedi. Yüreğime bir parça su serpildi. Otobüse bindim. Arka beşlinin 2 önündeydim. Hemen arkamda geleneksel kıyafetleriyle Doğulu olduğunu anladığım bir teyze vardı. Teyzeye koltuğun arasına sıkıştırdıkları yastığı almak için çekıştirdik ben kazandım. Yol boyunca uyuyabileyim diye bi önceki gece uyumamıştım. Yastık için otobüsü yakabilirdim... Veee otobüs hareket etti ben ağlamaya başladım. Camlar üstüme üstüme geliyordu

Şehir dönmüş, hayatıma kaldığım yerden devam etmeye çalışıyordum... Arada sırada telefonuma özel numaradan çağrı geliyordu... Kenan'dan başkası olmazdı...

Ben de boş durmuyordum, arada sırada Facebook'tan Kenan'ın profil fotoğrafını bakıyordum... 3 ay sonra bir gün, her Türk gençinin başına gelen şey benim de başıma geldi ve profil fotoğrafında, alyanslı dolma parmaklar gördüm...

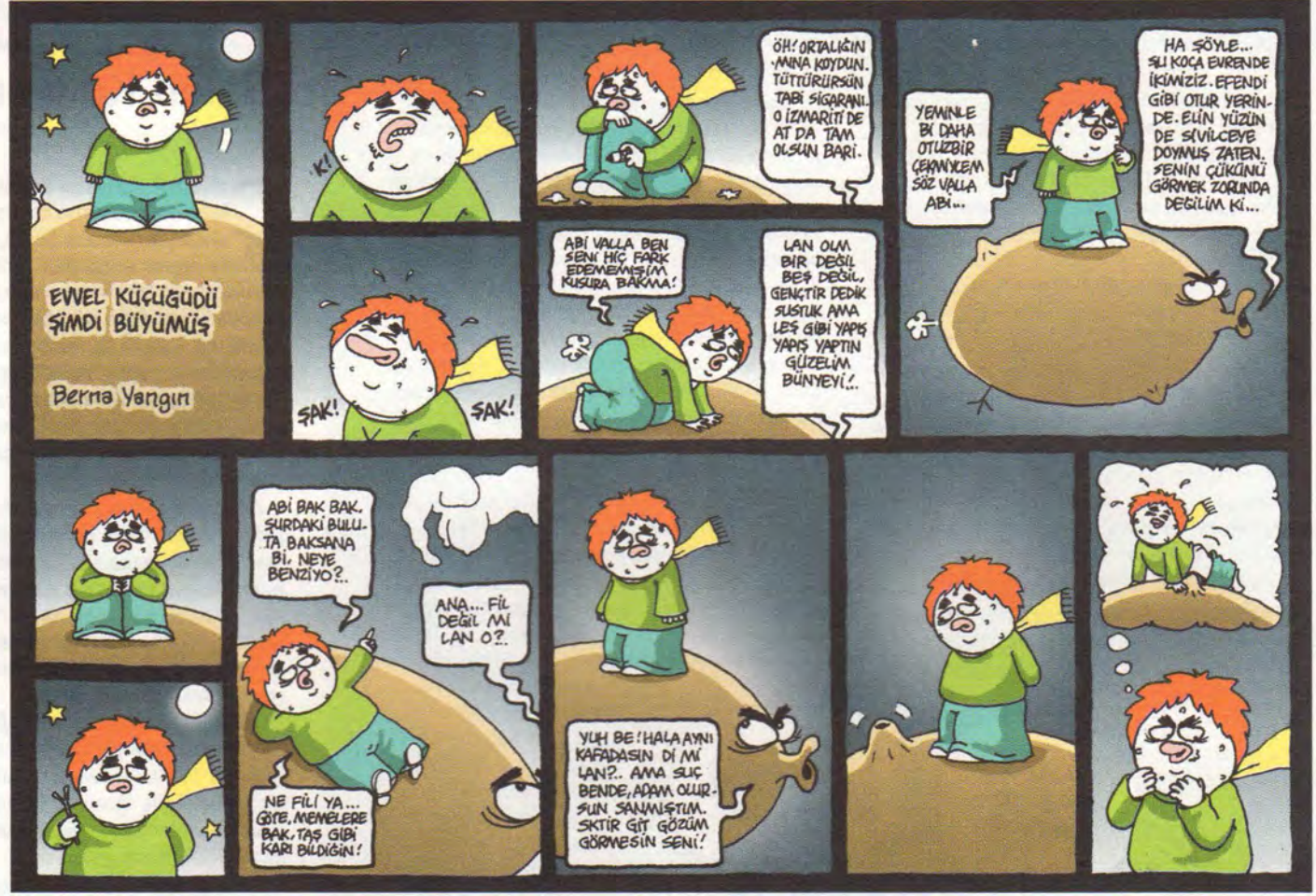
BAYRAMLIK PAPARAZZİYE

Klasik çocuk hareketidir, bayramlığını baş ucunda yatırmak, hatta elimizle tutmak, arada bir uyku sersemi yerinde duruyor mu diye elimizle yoklamak. Sabahleyin yüzümüzü bile yıkamadan giymek isteriz bayramlığımızı, ama annemiz "üzerine bir şey dökersin, kahvaltı et sonra dediğinde;" "tokuz" bile deriz, bir an önce giyebilmek için cicilerimizi... Eğer okul zamanına yakınsa bayram, okulda da giyer ortak paydasında nasılda bir araya gelir, ayakkabısı, süveteri.... Uzun süre giyileceği düşünülerek biraz büyük numara alınan ayakkabı düşünüldüğünü gibi kalamaz uzunca süre, büyük olması eskime süresini değiştiremez eğer kullanıcı çocuksa... Bütün mahalle çocukları hep birlikte empatik acı ile seyretilmiş bir keresinde, aşağıki mahalleden İbo'yu ve topa vurarak uçup giden ve oradan kanalizasyon çukuruna akan, teki ayağında kalan, ayağına bir numara büyük ayakkabısını...

Bayram sabahının ilk ziyaretçileri çocuklardır evlerimize. Şayet ramazan bayramı ise davulcuyu eklemek gerekir, sabahın ilk ziyaretçilerine. Gerçi kurban bayramında gelen davulcuya da rastlamıştım, geçmiş bayramlardan birinde: "Geçen bayram memlekete gittim, geçmiş bayramınız kutlu olsun diyerek" nasılda 2 ay rötarla bayram harçlığını hak etmişti hani... Ramazan bayramı sonrası, hangisinin uyandırdığı pek anlaşılarmayan birkaç davulcu grubu çalar kapımızı, "1 ay uyandırdım sizi sahur" diyerek harçlığını ister, harçlık vermeme ihtimaline fırsat bırakmayan şovuyla. Sokakta gece sessizliğinde bile kaybolabilen o "güm, güm de güm, güm, güm" davul tokmak vuruşması nasılda yankılanır apartman içinde, susmasını başlatacak bayram harçlığına kadar.

Yıllar önce; ev ahalisinin evde olmadığı bir bayram sabahı kapıyı çalan davulcuya, Güneri Abim; "evde, annemiz babamız ve de paramız yok, sahur ben kaldırdım kendimizi" diyerek bendiri ile karşılığını vermeye çalışmıştı. Fakat el mi yaman, bey mi yaman zihniyetli, davulcu, taşlamaya son cümleyi yapıştirarak bizi yenmişti. "Ben bir daha gelemem, siz komşudan alın benim paramı verin, sonra komşuya ödersiniz."

Çocuklar gruplar halinde gezerler, çekinmeden çalarlar "bayramınız mübarek olsun" diyerek kapıları ve harçlığın el öperek alınacağını düşünüp operler kapıyı açan kişinin elini... Gidilen evi gruptan bir tek çocuğun tanınması yeterlidir. O kapıyı çalmak için ve hatta tanıdıklar bitince köşe başı toplantılarıyla, harçlık kapıları lis-

tesi yapılır ayak üstü...

Farketmiştik bir bayram iki ayrı grupta tekrar gelen Muzo'yu. Güneri Abim "sen deminde geldin" dediğinde, "hayır, gelmedim ki" itirazında bulunmuştu Muzo ve karşılıklı hafıza direnişinde çözülmüştü dili kinaye ile; geldimmm... geldimmm, ama demin para vermediniz ki" demişti haykırarak...

Bayram paraları çok mu gönülsüz verildi büyükler tarafından, yoksa çok mu fazla sayılırdı çocuklar tarafından, onun için mi bereketsiz olurdu bu kadar? Daha bugüne kadar bayram harçlıkları ile alınıp, bugünlere kalan bir dikili ağacı olamamıştır kimselerin...

Zaten bayram mafyası gibi bekleyen mahalle bakkalı dizmiştir dükkanının önüne, alınır alınmaz anında imha edilecek çatapatları, kız kaçıranları, maytapları, lastik topları....

Çok zaman evin büyük abisi tarafından araklanır, annenin kaşlarını aldığı cımbız ile kumbara deliğinden çekilirdi tek tek, bayram birikimleri.

Ve anne-baba tarafından 2 katını ödeme tahahhütü ile borç istenir ve ödemesi unutulmuş bayram harçlıkları borç olmaktan çıkıp, aile içi gasp kapsamına geçer.

Bazen de büyükler verdiği paranın üzerini ister ki, size vereceği harçlığın fazla olduğunu düşünmüştür belli ki. Ama ona verdiği meblağ ne olursa olsun çocuk milletin gözünü kalır, kendi cebinden çıkıp giden para da.

Şu da olurdu, tek sayılı çocuk grubuna çift sayılı para verilir bölüşülmek üzere, ama çok zor bir matematik problemidir, 20'yi 3'e bölmek. Türlü çözümler üretilir kalan küsurat için, ortak bir şey alınır mesela...

Hemen hemen bir çok çocuğun anısında yer alır "yarısı senin, diğer yarısı kardeşinin" dendiğinde, masa altında parayı tam ortasından yırtıp,

yarısını kardeşine vererek, parayı kullanılmayacak hale getirmek.

Hatırı sayılı tanıdıklarda, mendil arasına sıkıştırılıp rüşvet edası ile verilen bayram harçlıkları en gizemlisidir. Düşmesin diye, avucunuzda gidene kadar sıkıca tutarsınız küçücük kalp çarpıntılarını içinde. Sanki avucunuzun içinde atar kalbiniz. Aynı evde yaşayan emekli öğretmen iki arkadaş, Adalet ve Hatice Hanım' lardan dönerken, mendile sarılı verdikleri bayram harçlığını düşürdüğüm ve bulamadığım o an çocukluğumun içimi

acıtan kayıbdır. Sonraları çok kereler gidip bakmıştım, belki bulurum diye o bol ağaçlı arsaya. Ağaçlar kesilip bina yapılırken, dozerin önünde beklemiştim, mendile sarılı paralarımı bulacaklar umudu ile. Paraları bulan amele zengin olmuş mudur acaba? Mendil de çok güzeldi, ama içinde ne kadar para olduğunu hiç bilememiştim ve sırn ile gömülmüştü bina temellerine.

Bütün mahalle çocukları, apart-

manımızdaki bankacı Saime Hanım Teyze ve karşısındaki dairede oturan mesai arkadaşı Sadri Bey Amca'nın kapısını çalarak; çapraz kurdan döviz bozdurur edası ile, gıcır gıcır banknotlar haline dönüştürdük bayram yatırımlarımızı.

Çocuklara tutulmak üzere kapı arkasına yakın duran, biraz ucuza alınan şekerlemeler ve buna itiraz etmeden torba ile gelip şekerlemeyi torbasına atıp giden çocuklar klişedir, ama bir bayram bana hiç tanımadığım, öyle bir dobrası denk gelmişti ki ve daha ne tutacağımı bile beklemeden, bütün sağlamlığı ile, "şeker istemiyorum, para vermiyor-sanız, bari çikolata tutun" diyerek kapı önü tek kişilik oyunu için en ala bayram harçlığını koparmıştı benden... Acaba şu an ne meslek seçmiştir ve ne mertebededir.

Bir bayram sabahı açmak istemediğim kapının arkasında, kapı gözetleme deliğine ağzındaki kocaman cikleti çıkarıp yapıştırmış ve uzun bir süre kapı önünde beklemişti yağız yavru... Apartman kapısından çıkışını beklemiştim, balkon camında ve bana kendini göstermeyerek en büyük bayram cezasını vermişti.

Okulların açılmasına denk gelen bir bayram annemin yazlık evinde kapıya gelen çocuklara, bozuk para yerine para istediklerini bildiğim halde çekinerek kurşun kalem dağıttım. Bir grup çocuktan sonra tek başına gelen bir çocuk; "Teyze ben maliye yaz kamp müdürünün oğluyum, para istemiyorum, herkese kalem vermişsiniz, bana da verin" diyerek torpil kullanmıştı, bayram hediyesi için...

Niçin ve nasıl büyüdük, para verme statüsüne ne zaman geçtik. Hala kapının zil tarafında olmak ve açılan kapıdan gelecek bayram harçlığını umut etmekte takılı kalıyor beynimiz...Beden kabul ediyor büyüdüğünü, ama beynimiz kabullenemiyor bu gerçeği...

> SOKAK SİTİL

Baştan çıkartıcı, iç

Şakircan Özpuoding (Türkiye'de çoban-

Amerika'da kovboy)

Şakircan beyciğim, sana bakınca, hamamda, iri yarı bir tel-lağın elinden zor kurtulduğunu anlıyorum. Hamamda yalnızca kirlerini değil kıyafetlerini de bırakmış, kendini kızgın kumlara atmışın şeker. Yalnız hamamcı, sırtına aldığı, sana boynundan sarılan zavallı uzaylıyı da keselemiş, boynunda pembe kolları asılı kalmış ayol. Anladık kovboysun. Peki sana plaja iş getirme diyen olmadı mı hayatım? Çaktırmadan gizli gizli işemen gereken yer suyun içi, kumlar değil! Evet altına işiyorsun, yoksa bacaklarını niye böyle açasın? Gözlüğün tüm puanları topluyor.

Monik Aksepet

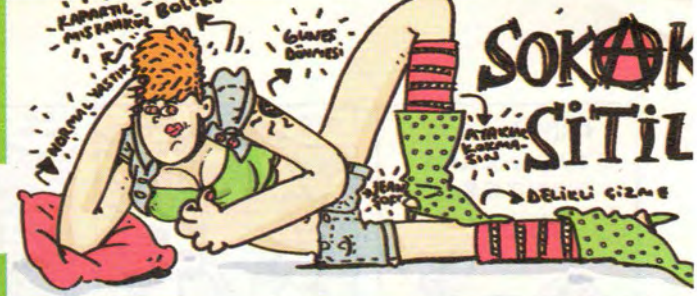
(Güzellik uzmanı)

Monikciğim, kafadaki spagetti de ne ayol? Anladım. Sefertası çok banal ve sen de iftarlık yemeğini kafanda taşıyorsun. Bu kabul edilebilir. Peki öldürüp kendine bluz ettiğin yarasa? Bunun hesabını kime vereceksin şeker? Fonksiyonel kadınsın kafanlan iftara, bluzunlan cenazeye, altındaki peygamber donuylan da pekala evlere temizliğe gidebilirsin. O terlikleri ayağına çiviyle mi çaktırdın? Çarmıhta mısın ayol. Larç ol biraz ahahahay.

Diş

Alpik Oylum Bürümcek

(Dizi oyuncusu)

Kış olsa kaba etini ısıtıyor derdim kış değil, sanırım elinin uzanmadığı noktaları kaşıyorsun bu da bi çözüm. Seni gören memlekette kumaş kıtlığı var zanneder ayol. Emaye bobin tellerinden yaptığın bileklik çok şık. Bütün puanlarımı topluyor. Bu topuklarla yürünmez, baban faytoncu mu derler adama ahahahayy. Öpüldün. Tırnaklarına yapıştırdığın sarmisaklar koku yapar dikkat et şeker!!

(Maraş dondurmacı) Ensari Hazımlışah

Ensariciğim, kavrukça adamsın, maşallahın var boylu poslusun. Döşlüsün. Ammaa şortun bütün havanı söndürüyor. Bacacısın desem kış değil. Sen 120 yaşında olsan, ben diyeyim 40, sen de 60 yıldır yıkanmıyor o şort. Tahminim 2. Dünya Savaşı'ndan dönünce yıkamışsın. Alnına düşürdüğün bandanamsı, olmayan saçlarının yüzüne düşmesine engel oluyor, zekice! Bu vücudu plajlarda harcama, epilator reklamlarına çık ayol ahahayy. Benim kılım seninkinden daha çok valla. Stil adamsın vesselam.

Ankara... Güzel Ankara...

Yemekte karşımda oturan Ankara milletvekili, (beni dikkatle izlemiş olmalı ki) "Ankara'da çok sıkılacaksınız, burası sıkıcı bir şehirdir" dedi. Bir an, "Bu cümle gerçekten Ankara sıkıcı olduğu için mi söyleniyor, yoksa beni fazla mı şen şakrak buldu" diye düşünmeden edemedim.

Aslında bulunduğum ortamlardan maksimum keyif alma konusunda üstüme yoktur, sıkılmayı pek bilmem. Bu halimi çok hareketli geçen çocukluğuma bağlıyorum. Babamız subay olduğu için çok dolaştık. Hatta bazı diğer subay ailelerine göre daha fazla dolaştık. Ortama uyum sağlayamama gibi bir lüksümüz yoktu. Yeni bir yere taşındığımızda sanki bir talimat gönderilirdi bil-

inçaltımıza: "Çabuk arkadaş bulun, hemen kaynaşın, okula çabuk uyum sağlayın, imkanlar bu kadar, artık kendinizi ona göre ayarlayın."

Annemin kumaşlara sardığı fincanları açarken, bir taraftan da pencereden kendime uygun yaşıtları keserdim, annem de, "Bak! Filanca hanımın kızı var" diye cesaretlendirirdi. Oturduğumuz yer lojmansa sorun yoktu, herkesin haleti ruhiyesi benim gibiydi. Ama 'sivil ev'de - öyle denirdi o zaman- oturuyorsak durum farklıydı. Ayrıldıktan sonra benden mektup bekleyecek bir sürü mutlu yerleşik çocuk vardı. Yıllardır birlikte ip atlamış, birlikte halk dansları oynamış, ilk pastane kaçamaklarını birlikte yapmış kızlar. Okula uyum sağlamaksa en zorlusuydu. Ablam ve ben 7 şehir dolaşarak ilk-orta eğitimi tamamlayıp, bugün birer meslek sahibi olabildiğimize göre uyum sıkıntısı yaşamamışız.

Benim için Ankara'ya uyum sağlamak kolay, ama Ankara'ya da haksızlık ettirmem. Hemen cevap verdim milletvekiline; "Olur mu hiç! Ankara'yı çok severim. Bir sürü keyifli ortam var. Mesela dün akşam bir arkadaşım Behzat Ç.'nin gittiği biracıdaydık" dedim. "İnanmayacaksınız ama ben Behzat Ç. nedir bilmiyorum" demez mi! "Aaa! Nasıl yani bir Ankaralı olarak?" diyebildim yalnızca. Gözümün önüne İstanbul - Ankara otobüsleri geldi. Otobüslerde kimin ne seyrettiğine bakmak enteresandır, genelde yarışma programlarına bir eğilim olur ama bazıları video da izler. Pazar geceleriye hiç şaşmaz, herkes Behzat Ç. seyreder.

Ey Ankaralılar... Behzat Ç. son dönemde Ankara markası için bulunmaz bir şanstır. İstanbullu'nun müthiş ilgisini çekmektedir. Ankara, 2010 - 2011 sezonunda bir yandan siyasetiyle, bir yandan da Behzat Ç.'siyle İstanbul'u ne yazık ki gölgede bırakacak bir popüleriteye sahip olacaktır.

Yalnızca bunlar değil elbet. Bundan 20 yıl kadar önce Günaydın gazetesinde işe başladığımda 2 aylık muhabirken beni Ankara'ya çalışmaya gönderdiler. Sokaklarda ağzım açık, "Aaa! Sanayi Bakanlığı... Aaa! Başbakanlık... Aaa! Oanıştay" diye dolaştığımı hatırlarım. Bugün de bir İstanbullu için hala çok enteresandır. Tabii öyle sık sık Ankara'da işi olmayan İstanbullu vatandaştan bahsediyorum. Bir arkadaşım trafığe vurgu yaparak, "Başbakan İstanbul'a gelince perişan oluyoruz, Ankara her gün nasıl katlanıyor?" demişti. Ankara siyasete göre dizayn edilmiş. Hatta siyasete göre dizayn edilmiş dünyanın tek başkenti bile olabilir. Turizmcilere öneri: Ankara Siyasi Turu

Aslında bu özelliği turizme kazandırmak lazım. Ben Ankaralı bir turizmcisi olsam kesinlikle Ankara'yı iç turizme kazandırmak için kısa siyasi turlar icat ederdim. Kırmızı otobüslerle yapılan klasik şehir turlarına yeni mekanlar ekledim. Anıtkabir, birinci ve ikinci meclisin yanı sıra daha neler görülmez ki.

Örneğin siyasetin şekillendiği yeni Ankara... Bülent Arınç'ın suikast iddiasıyla bütün Türkiye'nin tanıdığı Çukurambar. Zaten hemen yakınında siyasi partilerin genel merkezleri var. Hayvanseverler CHP'nin şöhretli kedisi Şero'yu görebilir. MHP Genel Merkezi'nin mimarisini görmeğe değer. Başbakan'ın balkon konuşmalarını yaptığı yere AKP Genel Merkezi'nde bakılabilir. Çukurambar, Türkiye siyasetinde Cumhurbaşkanı Gül ile Başbakan Erdoğan'ın gizli zirvesi ile de siyaset tarihine adını yazdırdı. Bugün artık, "Alkolsüz mekanlarıyla" da sosyal hayatta yerini almaya başladı.

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu da Çukurambar'a yakın bir noktada oturuyor. Keçiören'de Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın evi uğrak yerlerinden biri olabilir. Ve tabii nostaljik olarak, bir zamanlar Bülent Ecevit'le bütünleşen Oran ve Demirel'in ünlü sokağı Güniz Sokak. Çankaya Köşkü boyunca akıp giden Protokol Yolu ise benim favorim; geçerken insana kendisini önemli hissettiriyor.

Öğle yemeğini Adana01'de yemeli. Burası CHP'nin 2010 Mayıs kurultayı öncesi PM kulislerinin aktığı mekandı. CHP deyince Eski Genel Sekreter Önder Sav'ın Kızılay'daki Avukatlık Bürosu da yakın siyasi tarihte önemli buluşmalara sahne olmuş bir mekan olarak biliniyor.

Ankara'nın göbeğinde tarihe geçmiş bir başka yer: 70 gün geçidi. 70 günde yapılan geçit birkaç dakikada balık adamların dalış yaptığı gölet haline geldi, hem de tüp kamyonu aradılar. Görmeğe değmez mi?

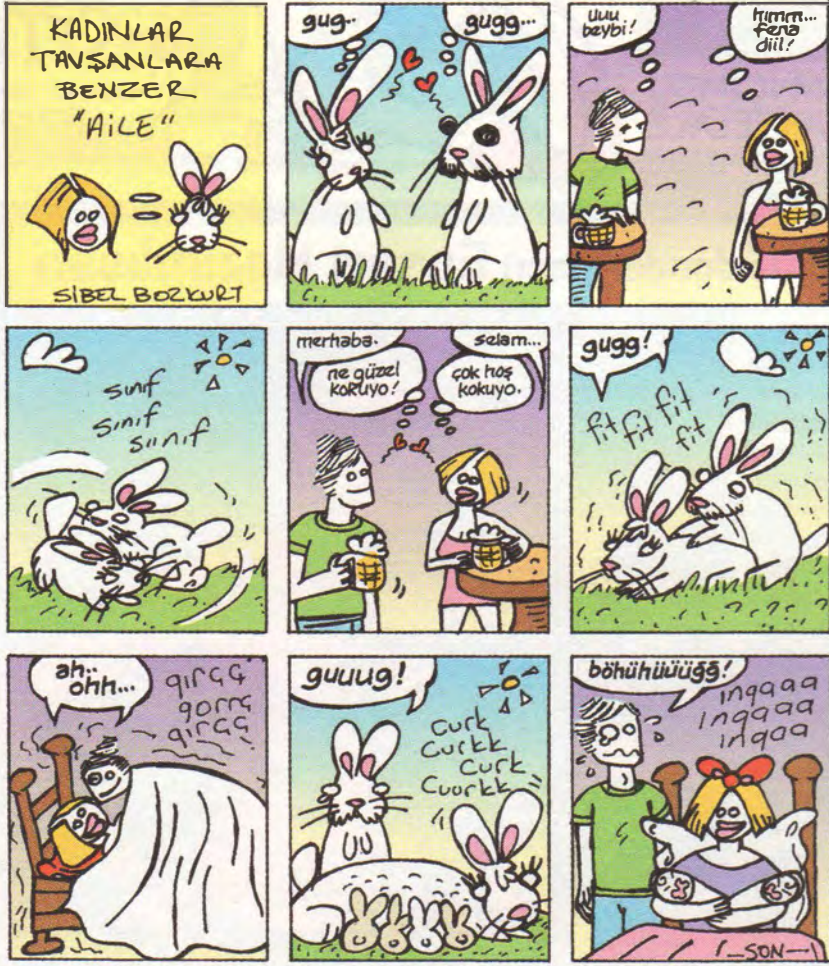
Abdi İpekçi Parkı'nda eylem yapan Tekel işçilerinin üzerine biber gazı sıkılınca işçiler kendilerini yakındaki havuza atmışlardı. Böylece bu havuz da yakın siyasi tarihte yerini aldı. Bir de Türk-İş'in önüne gitmek lazım tabii. Tam 80 gün çadırlarda kaldı işçiler burada.

Hamamönü denen, Pazar kahvaltılarıyla ünlü turistik restore edilmiş mekanın karşısında Tacettin Dergahı var. Helikopter kazasında ölen Muhsin Yazıcıoğlu orada yatıyor.

Bir de Behzat Ç. turu var tabii. O kadar çok yer var ki görülecek. Ekibin takıldığı birahane, Maltepe'deki pavyon, Botanik Parkı, Gençlik Parkı, Konur sokak, Tunus Caddesi, Sıhhiye... Kızının intihar ettiği Sakarya'daki bina. Tabii Konur Sokak denilince, Yazar Nihat Genç'in bu sokağın müdavimlerinden olduğunu es geçmemek gerek ve bir de Leman Kültür'le, Ankara'nın önemli buluşma noktalarından Mülkiyeliler'i.

Sakarya... Ankara'nın hayat damarlarının aktığı yer. Çin malların satıldığı dükkanlar, elektronik eşyacılar, restoranlar, barlar. Ve nefis mezeler eşliğinde yudumlayacağınız birasıyla Ankaralı öğrencilere her daim kucak açmış Net Piknik.

İklim değişti, sonbahar geliyor, Nimet Ç. çoktan gitti, yavaş yavaş Behzat Ç. geliyor...

Eylül Kızılgün

Sayı: 05- Eylül 2011

Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına

Sahibi ve Yazışlıları Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

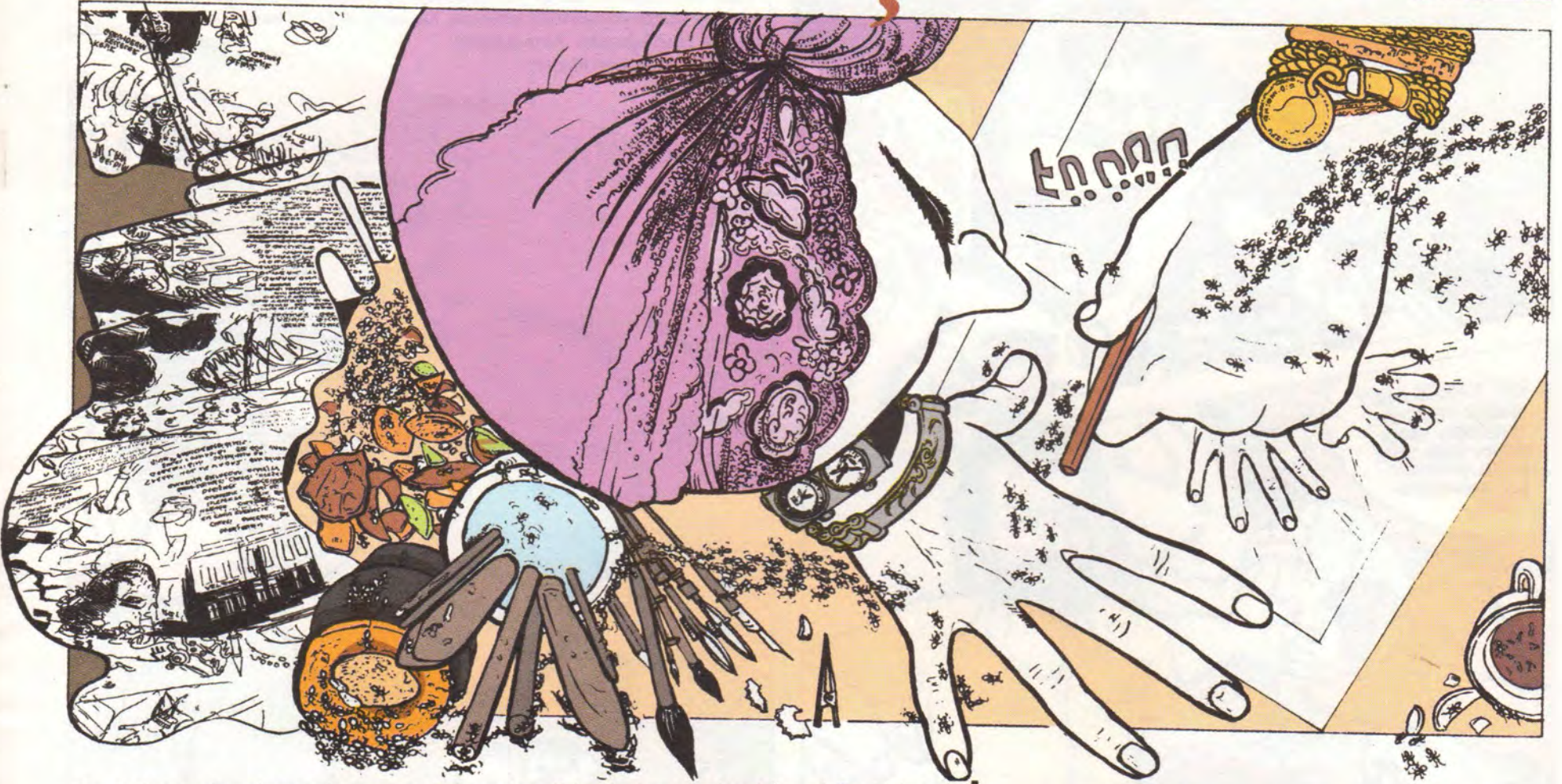
ADRES:
Fırızağa Mahallesi Deftardar Yokuşu No: 19/1A Cihangir Beyoğlu/İstanbul

TEL: 0212 292 94 50
FAX: 0212 251 57 54

BASKI:
LeMan Ofset
Tel: 0212 858 00 93

GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

ABONELİK
Asiye Uludağ
abonelik@leman.com.tr

Derviş Abi nin cinleri galerimizi ele geçirmişti. En kuytu, karanlık köşeler, her yer onlarındı. İstesek de artık buna engel olamazdık. Derviş Abi bizim değişmez kaderimizi. Resimleri, cinleri her şeyiyle galerinin bir parçası olmuştu

artık. Babam her ne kadar onu göndermesi gerektiğini düşünüyorsa da engel olamadığı bir güç vardı; bizim de fark edemediğimiz.

ONLAR
IŞIĞA GELİYÖ...
ENERJİYİ EMİYOR
VE İNSANIN İÇİNE
NÜFUZ EDİYOLAR
VE BÜYÜYÖRLAR...

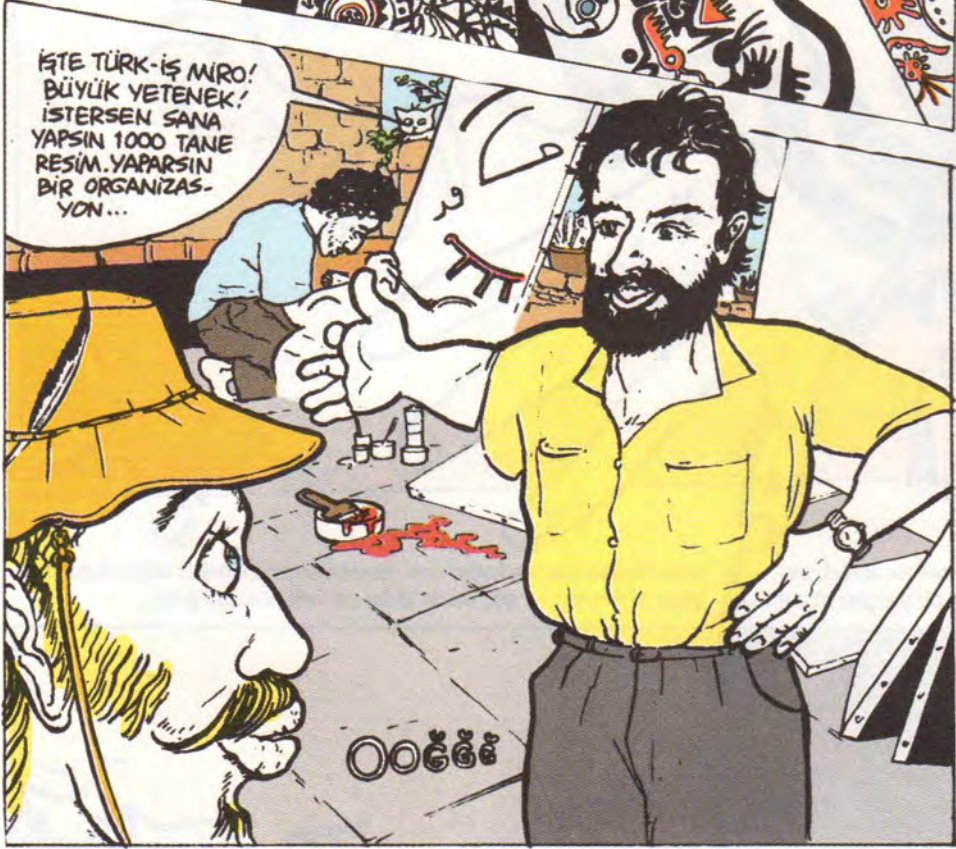
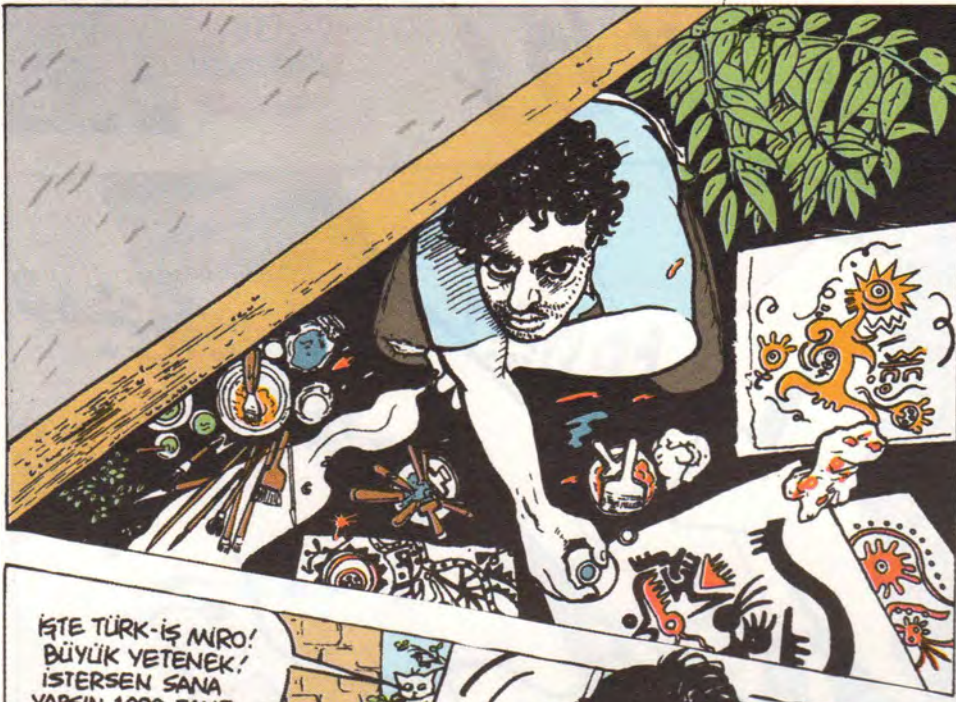
OĞLUM AL SOĞANLARINI
KEMİKLERİNİ, PİSLİKLERİNİ
GİT NEREYE GİDİYOSAN...
HAMAMIN ALTINA MI İNİYÖ-
SUN, NAPIYOSAN YAP..

ŞİMDİ BURDA
CİN VAR MI? ÇOCUKLAR
BURDA OYNLIYO. KERTEN-
KELE AVLIYOLAR. YA
CİN ÇARPARSA
NOLUCAK?

EYET VAR!
SICAK ÇAY
DÖKERLERSE,
İŞERLERSE
ÇARPAR..

EEE
İŞERLER TABİİ!
İŞERLERSE
NOLUCAK?

Ben de abimler de Derviş Abinin gitmesini istemiyorduk. Ve sonunda Derviş Abi cinleriyle beraber hamamın altına sürüldüler ve sanıyorum daha tehlikeli bir hale geldiler. Derviş Abinin resimlerinden anlaşıyordu bu. Derviş Abiyi o vahşi ortamda savunmasızca yakalamış ve ruhunu ele geçirmişlerdi...

Babam onu "Türkish Miro" olarak tanıtıyordu herkese . Kendisinin Miro'dan haberi yoktu gerçi. Miro'nun işleri onun yanında çok yavan kalırdı. O gerçek bir sanatçıydı. İnılmaz bir hayal gücü, inanılmaz bir serilikte dışavurum... Resimleri dünyanın her bir yerine satılıyordu. Babam onu gerçek bir sanatçı olarak yetiştirmek istiyordu. Ne var ki değerini hiçbir zaman bilemeyecekti. Ama o hiçbir yere ait olmak istemiyordu.

Babamın birçok öğrencisi de onun gibi bir resim yapabilmek için Derviş Abinin mahzeninde, onun yanında yatmayı denedi. Ama sonuçları pek iyi olmadı. Sabaha kadar şeytanın fotoğrafını çekeceğiz diye beklerler, fotoğraf makinasının başında. Beklenen gelmez...

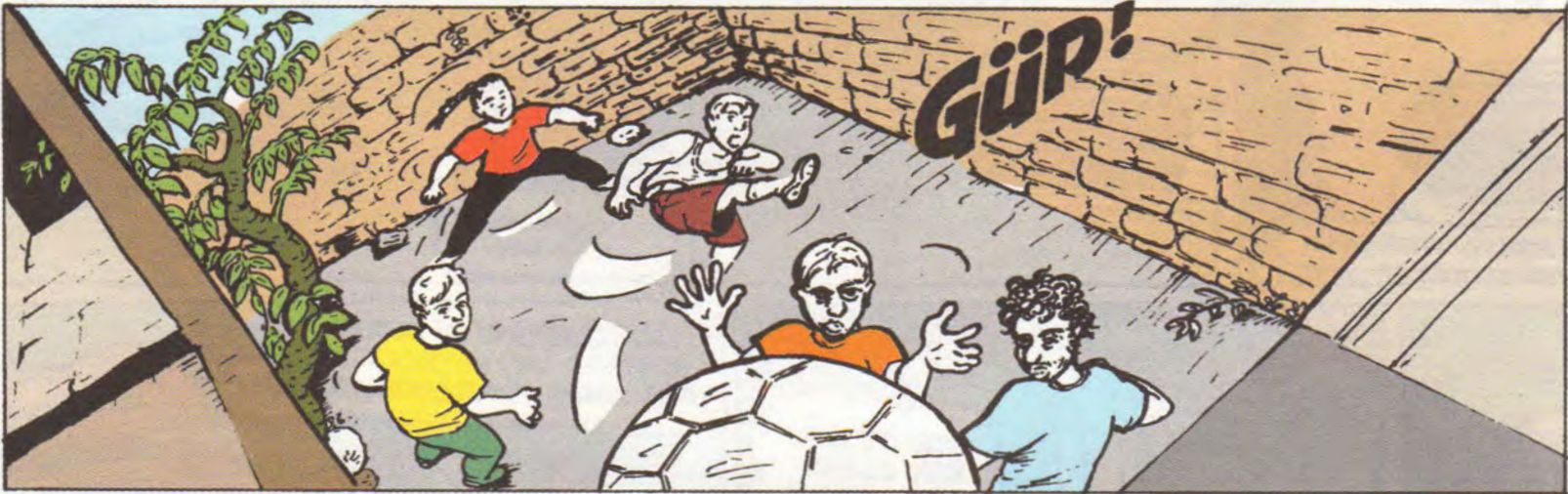
Derviş Abiden etkilenmeyen kalmamıştı. Abimler bile Derviş'ten öğrendikleri dua ile birbirlerinin üzerinde deneyler yapıyorlardı.

Turist kızlar Derviş Abiye dövme yaptırdı. Babam da Derviş Abiyi her gelen turist kıza satmaya çalışırdı. Ama nafile... Yine bize kalırdı.

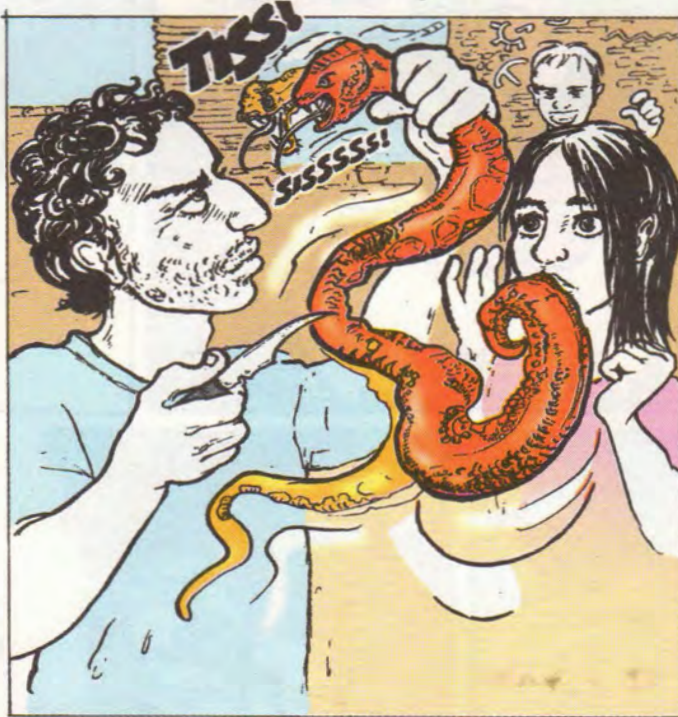
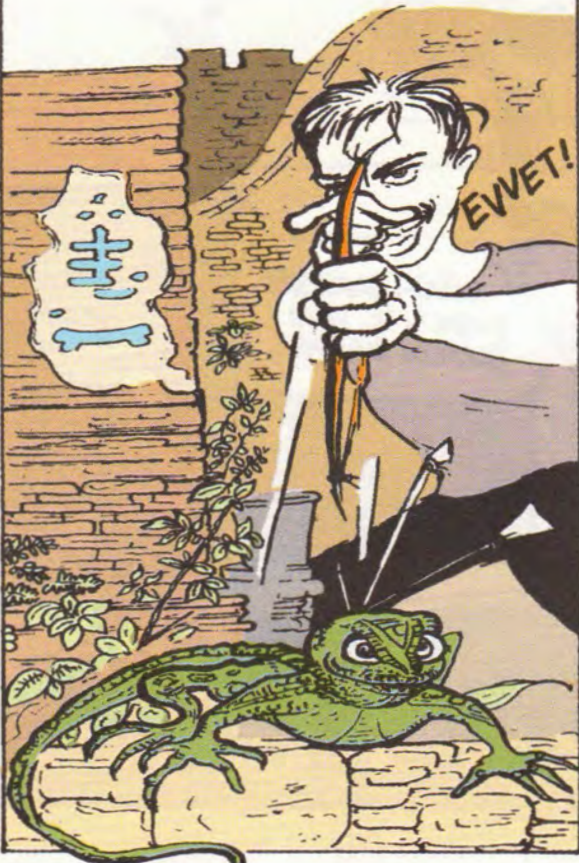

Cinlerin Derviş Abi üzerindeki etkisi gittikçe artmaya başlamıştı. Her gün yeni bir adet çıkarıyordu başımıza. Her sabah beraber kahvaltı yapardık. Her gün ona kocaman bir ekme alırdık. Bitirirdi hepsini. Asla ekmeğini elletmez, ekme üzerine ekme koydurtmaz, asla bıçakla kestirmez olmuştu. Peynir, süt, yoğurt süt ürünleri yemezdi. Cinler öyle istiyordu çünkü.

Galerimiz bizim oyun alanımızdı. Abimler, Derviş Abi ve babamın öğrencileri; Derviş Abinin mekanında, o havasız, cinli, pireli yerde maç yapardık. O kadar heyecanlı oluyordu ki, her yerimiz kaşınıyor olsa da, korkuyor olsak da, oranın gerilimi bizi çekiyordu.

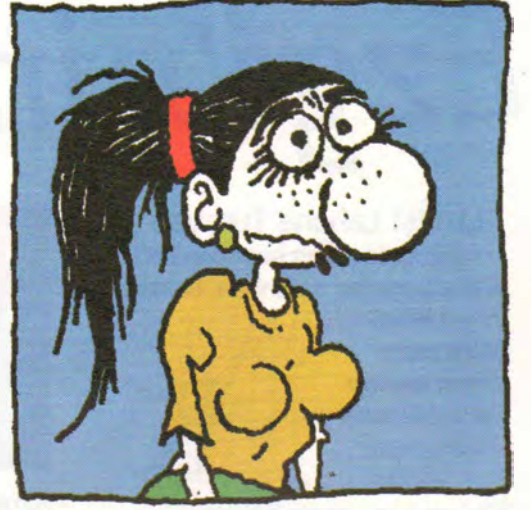
Biz başka bir alemdeydik. Kaptırmıştık kendimizi. Vahşi doğada yaşayabilmek için uyum sağlamaya çalışıyorduk. Abim kertenkele avlamak için kendine zehirli oklar yapmıştı. Biz de Derviş Abi ile beraber yılan avlayıp derisini soyar, fırça sapı yapardık. Sucuk yapmak gibi bir şeydi. Bir de üstüne vernik, cillop gibi...

Derviş Abi belki de en çok beni etkisi altına almıştı. Köklerimizdeki vahşi, ölmüş, savaşçı ruhu uyandırmıştı. İzzini sürmek zaman alacak olsa da, küçük yaşta işlemişti içime bütün işaretleri...

Panpişler Aleminde

- Sıdıka, annem şu feysbuku aç bakalım; köyden Fuatgil gerdek gecesinden sonra "kanlı çarşaf" paylaşmış mı? Paylaştıysa "Beğen" butonunu tıklayalım, adettir...

- Oha anne ya. Millet kanlı çarşafını da paylaşmıyodur heralde feysten. Bunun sonu gerdek gecesini canlı yayınlamaya kadar dayanır. Paylaş paylaş nereye kadar?

- Neresi ohaymış lan? Eskiden de gerdek gecesinin sabahında "Bizim gelin bakire çıktı" manasında, herkesler görsün diyerekten evin balkonuna asılırdı o çarşaf. Şimdi teknoloji vasıtasıyla tee Münih'teki akrabalar bile görebiliyollar, fena mı?

- Üzgünüm anne henüz çarşaf paylaşılmamış. Takı töreninden fotoğraflar var. Sayıyorum, on tane burma bilezik takılmış, epey de çeyrek altın var. Bak burda Şetaret Halam var, çeyreğini takıyo. Beğeniyim mi kendisini?

- Aman beğen... "Beni beğenmemişsiniz" deye twit atar gece. Kız bana bak, resmi büyütebilir miyiz? Altına yakından bakalım. Günahı boynuna "Şetaretgil Ümrân'ın düğününde sahte çeyrek taktı" diye şaiya varmış kövde. Dur dur... Şu kırmızı elbiseli karı Çombazların Ülfet diil mi? Lan hani kapandıydı o karı, gene açmış g.tü başı. Ben dediydim ama kövdekilere "Yalandır kız" dediydim, "Kocasını belediyeden iş alacak diye yalandan kapanıyodur" dediydim. Aha, al işte bak ciğerine kadar açılmış gene. Kocasını işi alamadı zaar. Vah vaaah, görüyo musun sen sahtekâr kaltağı. Beğenme kız bu sahtekâr kariyi, "kaltak" butonuna bas.

- Mark Zuckerberg, bu programın mahalle karları tarafından bu şekilde kullanılabileceğini biliyo muydu acaba.

- Vay vaaay. Yumurtadan çıkmış kabuğu için beğen butonuna basmıyo, şuna da bak sen. Kız senin o "mahalle karısı" diyen ağzını tee ayak parmağına kadar yırtarım cadalo! Hem bu Mark Zuckerberg kim? Aç bakiim arkadaş listeni, nerden buldun bu herifi, ne yazışuyosunuz, ne iş yapıyo. İngilizce mi yazışuyosunuz, terceme et bakiim bana. Hangisi, şu mu, terceme et...

- Yok be anne, reklam o. Mark Zuckerberg dediğim de Facebooku icad eden adam. Ehehe...

- Ne gülüyorsunuz kız? Feysbookunda boncuk mu buldun? Naapalım biz bilemiyoruz kim kurmuş ne etmiş. Ben sadece kövdeki akrabalarından haber alıyoruz diye takdir ediyorum bu programı. Elbette batının ilmini alacağız ama ahlakını değil. Birdaha anneye ööle edepsiz laflar ettiğini duyarsam kırarım o kompüteri. Ört de kaldır bakiim şunu. Hadi hadi...

- Daha maillerime bakıcaktım.

- Ben bakarım git gözlüğümü getir.

- Ayıp ama ya... Sen niye benim maillerime bakıyorsun ki? İnsanın özeli diye bişeyi var.

- Kız ben doğurdum ya seni. Elime işedin, cork cork mememi parçalayarakten sütümü yuttun. Daha ne özeli, anaya babaya karşı özel mi olurmuş, gasteci miyim ben? Git getir şu gözlüğümü.

- "Safiye Saka Aile Filtresi" diyosun. Ama hayır, çok ayıp. Tamam kapatıp kaldırıyorsunuz bilgisayan.

- Sanki ben açmayı bilmiyorum. Salak abin "her yere şifre koydum" diyo ama onun bütün şifreleri 1907...

- Abiminkileri de okuyosun yani. Ohooy, öz annemiz bir telekulak, bir casus...

- Ne var beğenemedin mi? Daha "Big Bradır" var bizim evde, babangil. Henüz bu laptoptan haberi bile yok. Duyarsa, filtreyi felan bırak eve giren elektiriği keser herif.

- İyi bari girdağımızı sıkıp giren havayı da süzsün kılı pamukla nınan.

- Yat kalk dua et Sıdıka. Bak bu yaşa kadar filtre edip süzdük de büyüttük seni, ne güzel süzme bi kız oldun.

- Şimdi de kurutuyosunuz. Granül hale gelince gelince beni bir kavanoza koyun anne.

- Gözlüğümü getir, gogıldan "granül" ne demekmiş ona bakıcam... Bak haala duruyo. Kız koş getirsene gözlüğü. Geliyo terlik... Al bak aha... Dönüşte terliğin tekini de getir.

- Beğendin mi yaptığını Sıdıka. Beğendiysen beğen butonuna bas. Yepyeni kompüteri parçaladı işte baban.

- Bana ne yaa, ben bıraktığımda en son sen gogıldan granüle bakıyodun.

- Demeseydin sen de anneye granül felan. Herife söyledim "Zekeriyacım bak" dedim. "Ben yavrularımız için bakıyorum" dedim. Dinlemedi bile "Alayınız panpiş mi olucaanız lan başıma" diye parça pinçik etti cihazı. Al işte kala kaldık ööle. Şimdi kimbilir kövde felan neler oluyodur, tivitler havada uçuyodur. Naapçaz kız kompütersiz. Şaka maka çok alıştıydım ben. Kız abingil de para koysun bi tane daha alalım. Babana da elekttronik kelepçe alırız, bulaşamaz bize... Öh... Hii aman yarabbim neler söylüyorum kız ben. Lan hakaten panpiş mi oluyorum giderekten. Kız Sıdıka, al şu terliği de vur anneye iki tane. Hadisene kız.

- Dur kız anne, dövmeye kendi kendini. Anne dur, bırak şu terliği.

- Sen karışma Sıdıka, benim iyiliğim için yavrum.

Ezgi'nin cinnet Kutusu

Çin İşi Lahana Turşusu

• Ağustos ayının başından beri dünya borsaları sallantıda. Borsa dalgalanınca panik yapan bakkal amca "ne o, borsada hissen mi var lan?" diyerek küçümseyen adam! Bakkal amca bile biliyor borsa oynayınca benzine zam geldiğini. Sen niye kapitalizmi bu kadar hafife alıyorsun ki?

• Doların dünya piyasalarında itibar kaybetmesine en ağır tepkiyi veren ülke Çin Halk Cumhuriyeti oldu. Peki neden?

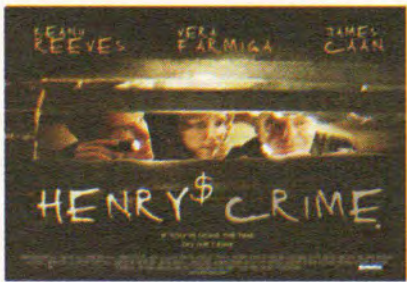
Çünkü dünyanın en büyük dolar rezervine sahip olan ülkesi komunist ülke Çin Halk Cumhuriyeti. Çin işi lahana turşusu. Yersen!

• Cari açık 6 ayda 2'ye katladı. Türkiye İstatistik Kurumunun Türkiye genelinde yaptığı araştırmaya göre, hanehalkının harcamaları içinde en yüksek payı konut ve kira giderleri aldı. Başbakan yardımcısı Ali Babacan, piyasalarda dalgalanmanın yaşandığı son 10 günde Türkiye'de 1.5 milyon dolarlık çıkış yaşandığını belirtti ve ekledi "cari açık beklentilere uygun".

Deniz aşırı memleketlerin birinde Tom Cruise küçük kızına 100 bin dolara ağaç ev yaptırdı. Beklentilere uygundu, kimse şaşırmadı.

Sansür-Sanat Haberleri

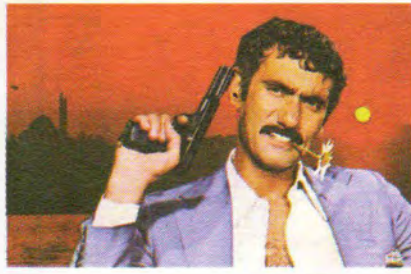
• Henry's Crime diye bir film var. Başrollünde Keanu Reeves oynuyor. Orijinal adı "Henry'nin Suçu" olan filmin Türkiye'deki

gösterim adı "Suçlu Kim?". Bu yeni nesil sansür politikalarının bir parçası ise, yanlış yoldasınız sayın yetkililer. Allah'ın bildiğini kuldandan neden esirgiyorsunuz?

• "Sansür yok, kısaltma var!" Kısaltırız akıllı olun!

• Kültür Bakanlığı, Yılmaz Güney'in yıllardır yasak olan 11

filmini yenileyip DVD'sini hazırladı. Hazırlanan DVD'ler Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve TBMM'nin yabancı konuklarına hediye edilecek. Türkiye'den Çirkin Kral'ın yenilenmiş DVD'lerini edinmek isterseniz, yabancı diplomat kılıfına girmeniz yeterli olacaktır sevgili okuyucu.

• Tim Burton, kısa filmi Frankenweenie'yi yeniden, bu kez üç boyutlu (3-D) olarak çekecekmiş. 2000'lerin başından beri yükselmekte olan 'remake' salgını sonunda Burton'u da ele geçirmiş. Diyorlar ki sine-

ma kendini tüketti. Diyorlar ki olası her konu zaten çekildi... Kara kıtada Arap Baharı yaşanıyor. Latin Amerika'da yerliler Amazon'a analarına sarılır gibi sarılıyor. Avrupa'da gençler şehirleri yakıp yıkıyor... Ama sinema kendini tüketiyor? Tükenen sinema değil, bizler abiler!

• Aranıyor: Ron Currie Jr.'ın son romanı "Tanrı Öldü"nü kamuya açık alanda okumaya cesaret edebilecek cengaverler aranıyor!

Eşyanın Tabiatı

• Savaş suçlusu olarak yargılanan Macar Sandor Kepiro, geçtiğimiz ay beraat etti. Sırp Ratko Mladić ise yargılanmaya devam ediliyor. Savaş suçu ve

savaş suçlusu diye bir tabir var. Raconu olan hadiseler arasına savaş da giriyor böylece. "Onurlu savaş", "romantik savaş" gibi alt kümelerle bölünüyor savaş adlı insan öldürme eylemi. Eşyanın tabiatı gereği savaş suçtur zaten. İnsani savaş olmaz arkadaşım! Ya da olur. Tam da insana göre olur...

• Gavurların "politically correct" (siyaseten doğru) dedikleri hadise de aynen savaş suçu cambazlığında bir kavram. Çakal sofrasında kuzuya kuzu değil, yahni denir. Zenciye Afro-Amerikan, Kürde Kürt kökenli vatandaş, yoksul adama dar gelirli dedin de n'oldu? Taşı büküldün mi hacı?

• Habertürk gazetesinin haberine göre, Alman uzmanlar; "günde 10 dakika iri göğüslere bakmak 30 dakika spora bedel. Kan basıncını ve kalp ritmini düzeltir, ömrü 4-5 yıl uzatır" demişler.

Aşk Feylezofu Shophenawer tabiat gereği erkeklerin iri göğüslü kadınları tercih ettiğini, bunun emzirmeye elverişlilikle alakası olduğunu anlatmış. İşte bilimle tabiat kanunlarının bulunduğu o eşsiz anlardan biri daha!

Amy ...

• Ardından su destisi yorumlarına giren de oldu, dayanamadı dünyanın kirliliğine, kötülüğüne meselesine bulaşan da. Ama herkes "çok hakikatli sesi vardı" noktasında birleşti. Amy yıldız tozu olduktan sonra... Son haberlere göre Amy'nin Londra'daki evi soyulmuş. Kişisel eşyaları ve bazı yayınlanmamış kayıtlar çalınmış. "Ölü soyucu" diyor böylelerine, mezarda altın diş aramaktan az hallice.

• Amy'nin Back to Black albümünü yaratmasına sebep olan eski kocası Blake Fielder-Civil, Amy ile ilgili bir kitap yazmayı planladığını açıklamış İngiliz basınına, The Sun yazıyor. Hangi duygularla bu kararı verdiği tartışılır elbette, ama çok yakında Amy'nin servetine yakın bir servete kavuşacağını söylemek için falcı olmaya gerek yok.

Mini Mini

• NASA'nın karbon göktaşları üzerinde yaptığı yeni bir araştırmada DNA için gerekli bazı yapı taşlarının göktaşları aracılığıyla dünyaya gelmiş olabileceği ortaya çıkmış. Yani dünyaya yaşam, semadan gelmiş olabilir! Ama NASA akıllı olsun, iyi baksın, o göktaşları Türk'tür kesin!

• Güneşte gerçekleşmesi beklenen patlama gerçekleşti ve korkulan olmadı. Ne kıyamet koptu, ne de medeniyet çöktü. Kıyamet tarikatlarına bu sefer de ekmek çıkmadı. Artık önümüzdeki komplo teorilerine bakiciiz...

• İngiliz The Sun gazetesi Londra'daki olaylarda isyanı örgütleyen gençlerin fotoğraflarını yayınlıyor bir süredir. "Sizi bulucaz ovulum!" ya da "sizi bulup indiricez!" mealinde manşetler atıyor. Hey gidi boyalı basın! Mayanızı bir mi tuttular hepinizin?

• Online MBA tarafından yapılan araştırmaya göre internete porno en çok Pazar günü aranıyor. Pazar sevişgenlerinin yerini Pazar pornocuları almış meğer. Hakikatin suret karşısında yenildiği bir başka cephe daha...

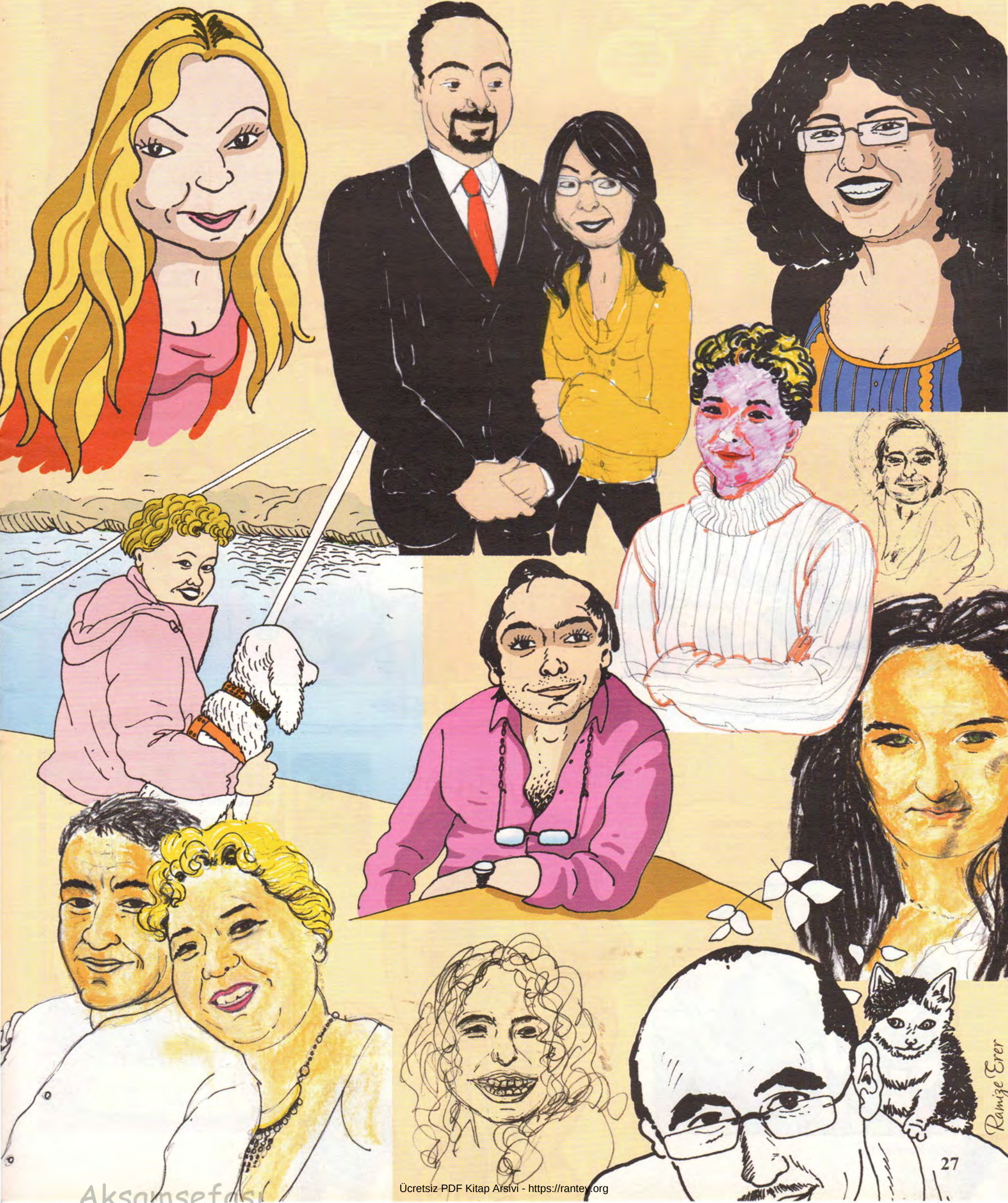
• Ramazanın başında Trakya'da ufak bir tur yaptım. Gittiğim neredeyse tüm Trakya kasabalarında Ramazan davulcuları Roman'dı. Ramazan davulunu "dongada donga" tek düzeliğinden çıkarmışlar. Name yapıyorlar davulla. Ne de güzel ediyorlar... Yandan yandan...

• Teoman'ın müziği bırakma kararı, genç bünyelerde depresyon etkisi yarattı. Oysa ki artık "mini mini bir kuş konmuştu"yu bile söylese milyon satacak kıvama gelmişti. Yazık oldu, yazık!

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

"Fotoğrafınızı Gönderin, Karikatürlerimizde Oynatalım" sayfalarımız çok ilgi gördü sıraya koyup, yetiştirmeye çalışıyoruz. Bu arada varsa "Türkan Şoray kanunlarınızı da" yazın. Öpüşmem, koklaşmam, şöyle oynamam, böyle rol almam diyorsanız belirtin sizi ona göre çizelim.

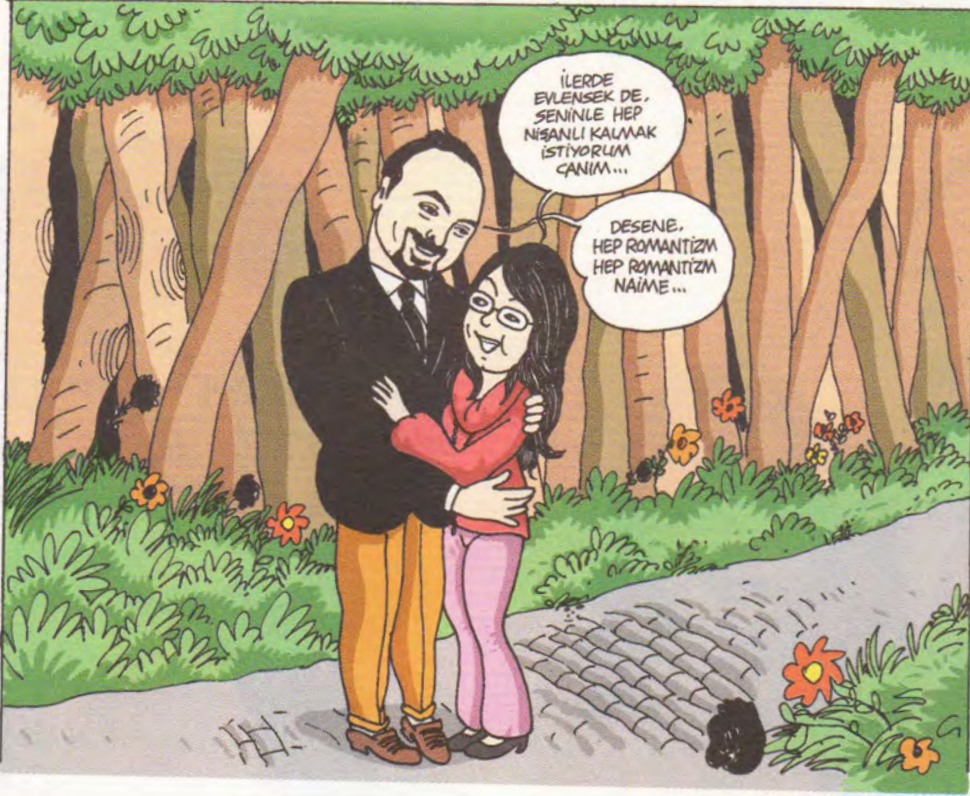

Naime Sakıncı

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN,

Derya Aslan

Petek Yıldız

Eser Bozdağ

Şahin Karakaya

KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATILIM

Neşe & Ahmet Artemiz

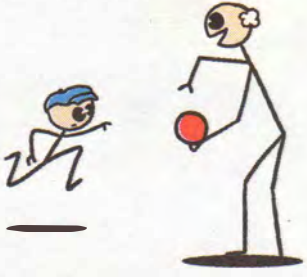
İNGİLİZCE İLK RÜYA'M:

İngilizlerin 'Keymbiriç' diye telafuz ettiği, yazılışı 'Cambridge' olan şehirde yaşıyorum 7 yıldır. İngilizlere göre, İngilizce'nin en anlaşılır bir şekilde konuşulduğu şehir burası!. Gel gelelim, Mr.&Mrs. Brown bilginizle katılmışsanız olaya, Kembiriç'e geldiğiniz ilk gün sizinle konuştuklarında, "Anam.. ben daha bu üniteye henüz geçmemişim!" dersiniz mutlaka..

Tıpkı, yeni hayatınızın ilk gününde ilkokula yeniden başlamış gibi..

İste İngilizlerin jargonlarından size bir-iki örnek vereyim;

IT IS NOT A PENCİL ALI

YuOwrayt?: Are you alright?

Havya doin: How are you doing?

Ini?: isn't it?

Wo-a: Water

Ley-a: Later

(Aliii.. Bu bir top değil!)

7 yıl burada yaşadıkdan sonra belli ki ben Türkçeyi de biraz biraz kaybeder olmuşum.. Tam o sıralarda bir mail aldım Facebook'tan.. Bir süre sonra "Bir Aslan Özdemir Klasiği" haline gelecek olan bu maillerden ilki şöyleydi; "Merhaba Fatoş ne haber nasılsın? Fatoş, Tuncay abi bir proje için sana ulaşmak istiyor.. Özel bir sayı için mi ne tam ben de bilmiyorum valla.. Mümkünse telefon numaranı istedi.. Cebini yazarsan sevinirim.. görüşmek üzere...."

Şöyle bi cevap yazdım;

"Merhaba Aslan, iyiyim sağol.. Bin yıl oldu görüşmedik sen nasılsın? :) güldüm mesajına ehehe.. 'Bişey demiş Tuncay ama Aslan hiç dinlememiş!'. OK yazayım numaramı: Ama ben İngiltere-Cambridge'de yaşıyorum uzun süredir, size yazmasın?!"

Bir ay aradan sonra ilk 'Bayan Yanı' sayımız, 8 Mart 2011'de sizlere kavuştu! :) Ben de tabii burada her ay 4 gözle yeni çıkan sayıyı bekledim, Aslan'cığim da yollattı sağolsun.. Hatta 3. sayı çıktıktan sonra İstanbul'a tatile gittim, kendim kavuştum dergime.. O zaman LeMan Café'de otururken, Tuncay abi biraz bahsetti gerçi İngiltere'de başından bir olay falan geçerse, yazarsın-çiz-ersin diye öyle bir konuşmuştuk..

Walla bugün (30 Temmuz), Aslan'dan

THE BAYAN YANI TEKNE GEZİNTİSİNDE.. WOMAN'S SIDE

Fatoş Boroğuz

Bayan Yanı çıktığı ilk günden beri Cambridge'de de çok popüler bir dergi oldu.. Sokaklar Bayan Yanı ilanlarının geçilmiyor adeta!

Üstelik burada bütün gazete bayilerinde kolaylıkla 'Bayan Yanı' bulabiliyorsunuz, dağıtım süper, herkes abone!. Arkadaşım Burak Akkul, geçenlerde telefon açıp İstanbul'da 'Bayan Yanı' bulamadığından yakındı.. Hangi bayii'ye gittiyse yok!

Burak da hemen atladı geldi sağolsun.. Daha ben ona 'hoşgeldin' bile diyemeden açtı sayfaları heyecanla okumaya başladı..

Atla gel dedim Cambridge'de var, üstelik bana LeMan'dan bedava yolluyo tüm dergileri Asiye Uludağ'cığim ve Aslan Özdemir'cığim!.. O gelmeden Regent News bayii'den eski sayılarımızla birlikte bi kaç tane daha dergi aldım..

bir mesaj daha geldi, bak aynen şöyle diyor; "Tuncay abiye senin mailini verdim.. Onda da dursun.. Geçen konuşuyorduk da, Fatoş orayı anlatsın böyle vinyetlerle, anlatarak.. Başından geçenler, orada yaşadığın şeyler falan.. Sen nasılsın neler yapıyorsun...." Ayol

nasıl bir mesaj bu Aslan? Hahaha.. Ya doğru dürüst dinlesene Tuncay abi ne demis hahaha.. Tuncay abiyle daha önce konuşmamış olsam, bu mesajdan sonra dergi için ne yazardım;

"İngiltere (İngilizce: England), Birleşik Krallığı meydana getiren dört devletten en büyük ve merkezi olanı. Avrupa'nın Batı'sında, Büyük Britanya adasında bulunur. İngiltere'nin coğrafyası: İngiltere'nin iklimi değişken bir yapıya sahiptir ve kışlar yumuşak yazlar serin geçer.. (Kaynak: Wikipedia, the free encyclopedia)"

Haha neyse, bir şekilde başlamak lazım.. Hemen ilk aklıma gelen İngiltere anımdan başlıyorum; Buraya yani Cambridge - Yunayttd Kingdım'a 2004 yazında geldim, yazlar Wikipedia'da yazıldığı gibi serin değil, 'direct Kasım!'

Kolay değildi ilk yıllar, hele bir de Tarzan'ın İngilizcesi bile sizinkinden daha iyiye, inanın bana insanın içinden 'Aaa Aaaa Aaaa!!' yapmak geliyordu hergün.

Bana dediler ki, 'İngiliz sevgilin olursa daha çabuk öğrenirsin, İngilizcen gelişir.' Tam bir buçuk yıl sonra 2005 yılının sevgililer günü bir sevgili yaptım kendime, İngiliz! 'Ama hâlâ çok iyi İngilizce konuşamıyorum, hatta anlamıyorum!' Hergün sinirleniyordum kendime.. Daha çok da İngiliz sevgilime sinirleniyordum.. Hep 'writi-ing bril-ing, ini?' diye konuştuğu, hızlı konuştuğu için!

Çalıştığım yerde, yaşlıca, bilgi küpü, humanist bir İngiliz vardı.. Bana üzüldüğünden belki de, yardım etmek için 'Eğer İngilizce rüya görürsen, bu iş bitmistir artık konuşuyorsundur, anlıy-

KÜÇÜKTÜM, UFACIKTİM

Küçükken Ramazan ayında büyükler oruç tutardı. Tabii biz o zamanlar çocuk olduğumuzdan büyümek, büyük olmak marifet ya, illa biz de tutalım isterdik orucu. Yarım gün tutturuyorlar çocuklara. Öğlene kadar aç kalıp öğle yemeğini yiyorsun ondan sonra ipinden boşanmış dana gibi fırlıyorsun sokağa. Sokakta oyun gece onikilere kadar filan sürüyor. Oyunu bölebilecek tek şey yine bizden bir veledin camdan sarılıp "kara şimşek başlıyoorum" gibi bir söylemde bulunması. Mesai bilinciyle oyun oynuyoruz o zaman. Bir de öyle organizemiz ki sommayın. Evcilik ekibi ayrı, çıçoma bak ekibi ayrı. Nifakçılar sürülüyor, komikler-hızlı koşanlar takıma alınıyor, çocukluğun olanca hesapçı bencil haliyle ekipler güçlendiriliyor filan. Çocuk dediğin piçin allahı. İşine gelirse enerji toplu olup uzaya fırlıyor, canı istemezse kışın ortasında kartonlarının altına gömülmüş evsiz gibi sınıyor köşeye. Her hareket planlı çocukta. Çıkanı için atmayacağı takla, söylemeyeceği yalan yok. O vücuduna orantısız kafası kolu bacağıyla geçip karşına ağır büzüyor, göz süzüyor, it ulur gibi ağlıyor, melek gibi sevimlilik yapıyor. On parmak on marifet yani. İşte böyle bir çocukluk zamanı yine. Adana sıcaklığını bilen bilir. Yakmış kavurmuş hipofizi, korteksi, beyin blendırdan geçirilmiş muzlu süt olmuş. Ben de inat etmişim orucu tüm gün tutacağım. Neyse akşam peder bey geldi işten. "Aman da benim kızım oruçlar mı tutmuş, aman da benim minnoşum sabırlar mı etmiş" deyip deyip benim g"tū iyice tavana vurduruyor. Şımaracam ona da takat kalmamış. Sürünüyorum yerlerde resmen, dil damak kurumuş. Babam dahiyane bir projeye ortaya çıkana kadar bu hal böyle sürdü gitti. Hadi kalk dedi gidip sana yaş pasta alalım. Bende daha o günden obezite sinyalleri varmış, yaş pasta dedin mi gözümde dolarlar yanıyor, tazmanya canavan şiddetinde enerji geliyor bünyeye. Memur çocuğuyum ben, bir sürü de kardeş. Hem para az hem yiyecek çeşitleri. Yaş pasta çok seyrek yeniyor o zamanlar. Yaş pasta dediğim de bugünkü gibi fıstık krokanadan kestane, çilekten bal bademe bir şey değil. İki çeşidi var işte biri dikdörtgen biri de odun şeklinde. Odun şeklinde olanın üzerine de çikolata rendeliyorlar, ağaç kabuğu gibi. Babamın bisikleti var, o öne ben arkaya bindik gittik pastaneye. Neyse aslan babam kuru pastalarla yaş pastayla kalmadı bir de koka kola aldı. Koka kola dediğim hadise çetrefelli bir mevzu. Düşünün bu olaydan bir 4 yıl sonra filan bile ben haftada bir kez koka kola içmek için bütün hafta harçlık biriktiriyorum. Zaten o gün kola son nokta oldu arkadaş. Mide beyni ele geçirmiş. Ele geçirdiği beyin de bildiğin hoşaf olmuş sıcaktan. Kolayı görünce buna sevinç sarhoşluğu da eklendi hepten folloş oldu benim bünye. Bindik bisiklete. Yaş pasta kutusu bisikletin koluna asılı önde. Kuru pastayla kola da benim kucağımda. Akşam da olmuş, en azından güneş yok artık. Hafiften bir yel esti bir an. Artık havadan mı, bisikletle hızla iletiriyoruz ezana yetişmek için ondan mı bilmiyorum. Ben gayet sakin bir şekilde açtım kuru pastayı başladım yemeye. Serinlik, pasta derken beyne kan gitmiş olacak ki baktım boğazıma oturdu bunlar. Açtım kolayı "fisssss" diye. Diktim tepeme. Ohhh, soğukmuş da mübarek. Eve kadar bir pasta bir kola, dibine dibine vurdum. Eve vardık ezan okundu. Annem "kızım gel sofraya otur" diyor lan bildiğin kamım tok benim. Kızım hasta mısın filan diyor, ya tokum ama niye onu da bilmiyorum cevap da vermiyorum. Babam dedi ki "karışma ona, yedi o". Lan ne zaman yedim, oruç tuttum ben diye çemkiriyorum bir de utanmadan. Hayvan gibi yemişim yemesine de hatırlamıyorum ki ne yaptığımı. Babam "yolda yedi o pastadan" deyince ayıktım ben. İlk oruç görevimi başarıyla sabote etmiş olmanın verdiği huzurla yedim o gece yaş pastamı. Üzerine de kana kana içtim dolaptan çıkmış soğuk koladan.

mansonilized@gmail.com

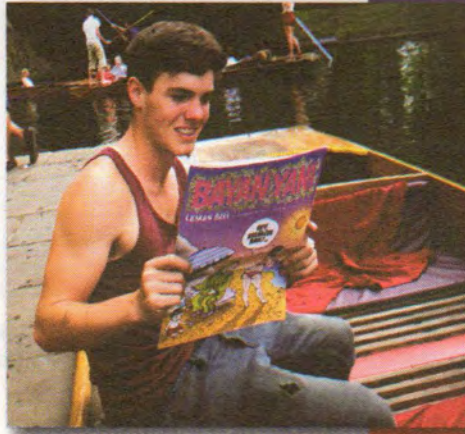

Sonra bişeyler içelim dedik, bi Cafe'ye gittik.. Bi baktım bizim Bayii'nin çırağı David, Earl Grey'ini yudumlarken 3. sayımızı okumaya çalışıyo.. Oy anam daha 4'ü İngilizceye çevirecek deee, üstüne bu 5. sayımız çıkmış olacak daa, Fiyuu!. Ölme eşeğim ölme..

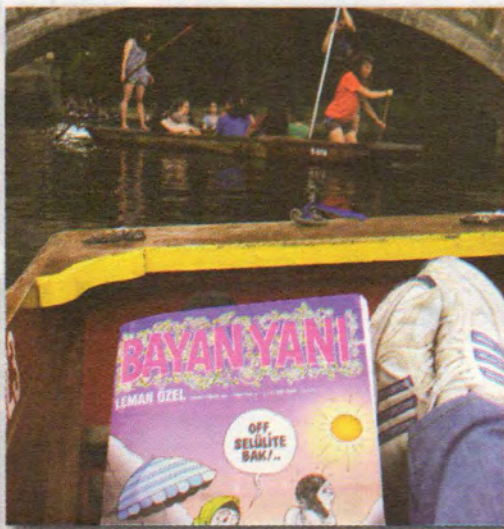
A-a! bir de ne göreyim bizim Emma yayılmış tekneye Bayan Yanı okuyor.. Matthew'da zavallım sıra ona gelsin diye beklemekten sinir olmuş, gülüyor!.

Sıra Matthew'a da gelip de, o da okuyup bitirince tekneimize kurulup, nehir gezimize cika-bildik!.

Bayan Yanı memnun, biz memnun gezdik saatlerce nehirde.. Günümüz 'Bayan Yanı' sayesinde pür neş-e içinde geçti!

Herkes evlerine dağılınca, ben de dergime kavuşabildim sonunda!.

P.s: Velhasıl yukanda okuduğunuz olayların asparagas, kişilerin ve kuruluşların da olaylarla hiç bir ilgisi yoktur. Bi tek Cambridge'in Cambridge olduğu doğrudur.. Ah! Ve de erkeklerin Bayan Yanı okuduğu doğrudur, eyledir de beyledir!.

35

orsundur.. Sen rüyaları İngilizce görmeye başladın mı?" dedi.. 'Hmm, No.. Hâlâ Türkçe görüyorum (ama renkli)' dedim..

Aradan bir ay falan geçti-geçmedi bir gece İngiliz manitamı rüyamda gördüm!. Ama öyle gıcık bi rüya ki,

anam sevgilim bir kızla flört ediyor! Kız da güzel birşey.. Ya nasıl kendi aralarında samimi samimi birşeyler konuşuyorlar.. Kapıdan bir türlü çıkamıyor kız.. Sarılıyolar.. Gülüyorlar falan.. Altı üstü bir 'Bye!' diyecekler.. Ben tabii birşey yapamıyorum, emin olamıyorum nedir?!.. Anlamıyorum ki ne dediklerini?! Uyandım ama ifrit olmuşum!!.. Çok pisti rüya! Kalbim kırık uyandım hatta.. Bir kaç gün sonra, yine iş yerinde o yaşlı İngiliz adamla karşılaştık.. Onu görünce heyecanla 'Hey, İngilizce rüya gördüm!' dedim.. 'Ow' dedi, 'Nasıldı?.. 'Aynıydı' dedim, 'Yine İngilizler konuşuyodu, ben de anlamıyodum!..'

Sevgilimden ayrıldık sonra.. Şimdi İngilizcem daha iyi..

Rüyamda da konuştum çok kereler.. So.. Have a nice day everyone! - I'll talk to you leya.. :) - Fatoş..

TÜPÇÜ

ramize erer

AH ALLAHIM, ACABA İYİLEŞTİMİ
ONU TEKRAR GÖREBİLE-
CEK MİYİM? İKİ
AYDIR GECELERİ
GÖZÜME
UYKU
GİRMİYÖ
!...

HER GECE, YATAKTA DÖRT DÖNÜ-
YORUM.. RÜYALARIMDA HEP
O!..

NEYSEKİ
BİZİM Kİ UYUY-
ODA, BENİM BU
HALİMİ FAR-
KETMİYÖ!..

DUR ŞUNUN İKİBİNİNDEN
YAKAYIM SIKINTIM
GEÇER BELKİ!..

AH!
NASIL
ONUN
YANIN DA
OLMAK
İSTİYÖM!..
DOKUN-
MAK, SAR-
ILMAK,
ÖPMEK
AYYY!..

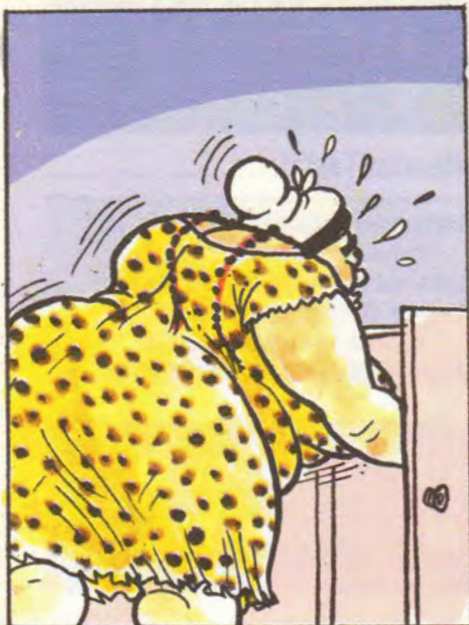

NELER DÜŞÜNÜYÖM
BEN!. YÖÖ... HAYIR!..
AT KAFANDAN KIZ
SANİYE. GİT
KOCANIN
YANYANINA
YAT ZİBAR!..

AMA... AMA..
YAPAMIYCAM
ARTIKIN
KENDİMİ
TUTAMIYÖM!..
Gİ..
GİTMELİYİM
ONA!..

YA Bİ GÖREN,
DUYAN OLUR-
SA.. AMAAN!..
FIRTINALAAAR
KOPARSA
KOPSUN!..

CANIM,
CANIM!..MUCK!..
MUCK!.. NASIDA
ÖZLEMİŞİM KOKU-
ŞUNU. FIRK, FIRK!..
İKİ AAY ÖNCE
GETİRDİĞİ TÜPTE
HALA ELLERİNİN
SICAKLIĞI VAR!..
OHH!.. MUCK!..
MUCK!..

BAYAN YANI'na

Bayan Yani'na şimdi abone olmanın avantajları

- Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik ku-
maştan çanta hediyeniz olacak...
- Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece si-
ze özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz.
Kampanyanın bu kısmını çok sürdür-
rebileceğimizi zan-
netmiyoruz, süresi
sınırlı olacak acele
edin.)
- Zamlardan etki-
lenmeyeceksiniz.
- Bayii, market
dolaşıp ayacıkla-
rınızı yormayacak-
sınız.
- Bayan Yani
günlerinin pastalı
kekli misafiri ola-
caksınız...

ABONELİK FORMU

Kimlik Bilgileri

Adı Soyadı:

Doğum Tarihi:

Şirket:

Mesleği:

Cadde-Sokak:

Kapı No:

Posta Kodu:

Şehir:

E-Posta:

Ev/İş Tel:

Cep Tel:

Ben nakit çalışırım ☐

Bankaya gidecem ☐

hesabınıza havale yapıcım (İş Bankası bilgileri hemen aşağıda)

Nakit ile işlem olmaz ☐

kredi kartıyla öderim.

Visa ☐

Master Card ☐

Abonelik Bedeli (12 Ay)

Yurtiçi: 45 TL.

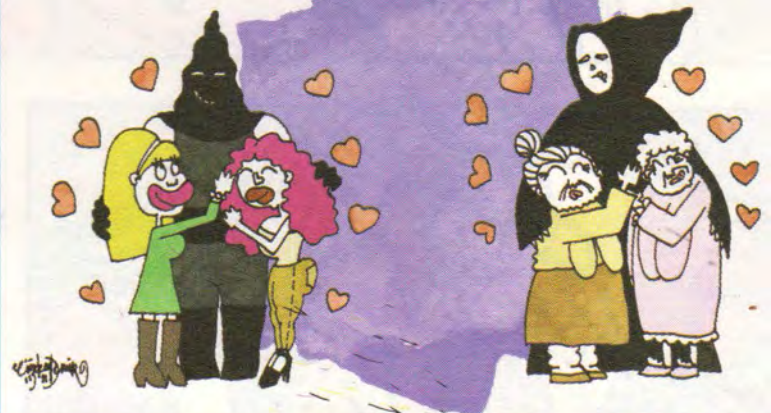
Avrupa: 40 Euro

Amerika 50 Dolar

BAYAN YANI'NA BİLET

Çiğdem Demir

Kredi Kartı No: Güvenlik No: Son Kullanma Tarihi:

BANKA HAVALESİ İÇİN HESAP NUMARALARI

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438 / TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242 / EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238 / USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya faxlamanız veya adres ve tel. bilgilerinizi abonelik@leman.com.tr'ye mail atmanız yeterli olacaktır. Abonelik işlemleri sorumlusu: Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66

Tişört veya çantanıza orjinal çizimini istediğiniz çizeri işaretleyiniz.

Feyhan Güver ☐

Ramize Erer ☐

Elif Nurşad ☐

İpek Özsüslü ☐

Gülây ☐

Ortaya Karışık ☐

Tişört için beden:

Small ☐

Medium ☐

Large ☐

X-Large ☐

XXLarge ☐

Harlem

KÖTÜ KIZ

Ramize
Erer

